

Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită
(Christus ist das Geheimnis Gottes, geoffenbart)

Jeffersonville, Indiana, S.U.A.
28. iulie 1963

Această săptămână a fost un timp al marilor binecuvântări. Noi am avut discuții particulare cu oameni care au așteptat de când am predicat despre „Cele șapte peceti”. Eu nu mă îndoiesc că unii dintre ei au venit din afara orașului au venit din întreaga națiune. Dar în dimineața dinaintea începerii discuțiilor, în timp ce ședeam în cameră, Duhul Sfânt mi-a permis să aflu totul dinainte și să-mi notez ceea ce era în legătură cu oamenii și ce voiau ei să întrebe. EL mi-a îngăduit să răspund întrebărilor pe rând, exact așa cum doreau ei să le afle. EL m-a ajutat să le spun visurile lor, la fel și tălmăcirea acestora, înainte de a mi le povesti. Oamenii se aflau în cameră și i-am lăsat să vorbească. Ei spuneau: „Frate Branham, eu vin pentru un lucru sau altul ...” Apoi le-am zis: „Gândiți-vă, noi nu ne-am adunat aici ca să avem o adunare obișnuită. Dar în gândurile voastre sunt anumite întrebări, la fel și în inimile voastre s-au născut unele întrebări, iar voi nu știți exact despre ce este vorba. Cu ajutorul lui Dumnezeu, poate voi răspunde la întrebările voastre.” Eu am spus mai departe: „Gândiți-vă, că și împărăteasa din Saba a avut unele întrebări când a venit la Solomon. Biblia spune că lui Solomon nu-i era nimic ascuns la care el să nu aibă răspuns.” Am mai spus: „Aici este Unul mai mare ca Solomon. Domnul Isus a făgăduit: „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo voi fi în mijlocul lor. Dacă ei vor dori ceva sau se vor gândi prin cerere la un anumit lucru, atunci li se va da.” Întrebarea voastră este asupra unui lucru, pe care nu-l puteți decide, ceva de care nu vă puteți apropia și cu care nu știți ce să faceți.” Eu am mai spus: „În Scriptură este scris, că îngerii lui Dumnezeu tăbăresc în jurul celor ce se tem de El. Aceasta este o altă lume, în care cele cinci simțuri nu pot explica nimic. Cele cinci simțuri au contact doar cu această lume. Dacă nu ați avea simțul pipăirii, nu ați simți nimic. Atunci acest simț nu ar avea nici o importanță pentru voi, ar fi doar o lume străină pentru oameni. Dacă nu ați poseda lumina ochilor, atunci cele vizibile ar fi doar o lume

necunoscută; voi nu ați cunoaște nimic din această lume. Aceste cinci simțuri sunt singurul lucru pe care Dumnezeu ni le-a lăsat. Apoi mai există un alt simț, care este numit „credință“. Prin credință voi vă urcați o treaptă mai sus, iar pe urmă vă puteți urca așa de sus, încât pătrundeți într-o altă lume, în cea a vedeniilor. Acolo puteți să vedeți; este ca și cum nu ați fi știut niciodată, ce ați simțit prin pipăire, ca și cum nu ați fi văzut niciodată, iar apoi vi s-au deschis ochii, iar voi puteți să vedeți. Este tainic doar pentru o persoană care nu a putut vedea niciodată. Pentru această persoană, totul este o taină. Dar lucrurile nevăzute de această persoană, există totuși.“

Înainte de a veni aici, eu le-am spus acestor oameni care au venit pentru discuții, după ce au început să vorbească și voiau să pună întrebările necesare acele lucruri despre care vroiau să mă întrebe eu le-am spus: „Priviți aici.“ Eu m-am ridicat și le-am arătat foaia de hârtie cu fiecare întrebare, exact pe rând după cum voiau să mă întrebe. Eu aveam răspunsul notat pentru fiecare întrebare exact așa cum trebuia răspuns. Domnul este mare; EL cunoaște toate lucrurile! Totuși mi-au trebuit trei zile pentru a răspunde azi după masă la aceste întrebări. A fost o efortare enormă.

Eu crezusem că voi isprăvi cu toți, înaintea plecării noastre. Mai bine era dacă aș fi vorbit cu fiecare în parte. Dar există lucruri care pot fi spuse, dar dacă oamenii de aici ar cunoaște tainele inimilor, care au fost descoperite aici, ... aceasta ar fi absolut imposibil; asta ar produce lucruri grave, ar produce crime dacă ar fi descoperite aici pe platformă, în public. Aceasta ar aduce după sine jigniri, care ar fi pedepsite cu închisoare și multe altele. Dar totul este altfel dacă ședem între patru ochi, sub călăuzirea Duhului Sfânt. Se înțelege că eu nu vorbesc despre lucrurile care sunt întrebat în particular. Depinde însă de ei, dacă ceea ce le spun, povestesc mai departe. Discuția ar rămâne numai între noi. Asta înseamnă să discuți cu fiecare persoană în parte, până când se decide totul prin Duhul Sfânt..

Gândiți-vă la harul Duhului Sfânt, care mi-a spus totul, pentru fiecare în parte (ei au fost un șir întreg), înainte ca ei să fi ajuns aici; au fost oameni din toată țara, pe care nu-i văzusem niciodată în viața mea. Eu îmi notasem totul, pentru ca ei să știe totul așa pe rând, după cum erau întrebările și în felul în care ei doreau să aibă răspunsul.

Un frate a avut întrebări despre sămânța șarpelui, întrebări la care eu nu am mai răspuns cu exactitate, pentru că le trecuse timpul de o jumătate de oră. Eu sper că fratele a primit răspunsul în scris. Eu știu că omul acela este aici; l-am văzut acum câteva clipe. Dacă dorești răspunsurile la întrebările tale sunt scrise pe o hârtie.

În dimineața aceasta, Dumnezeu mi-a pus pe inimă să țin o lecție duminicală. După cum știu acesta este ultimul meu serviciu divin aici, pentru un timp mai îndelungat. Eu vă rog să vă gândiți la fratele Neville, care poartă o răspundere în Biserica aceasta sub călăuzirea Duhului Sfânt. El este pus în slujbă și crede acest mesaj, învățând exact așa cum lucrez eu. De fiecare dată, când vreți să-l auziți pe fratele Neville, veniți aici și fiți pregătiți, aceasta v-ar face bine, așa cred eu. El este un slujitor credincios al lui Isus Hristos. Eu îl cunosc pe Orman Neville de când eram copil, iar el nu s-a schimbat deloc, el s-a apropiat mai mult de Dumnezeu. Eu îmi aduc aminte, când l-am văzut de prima dată. Eu promisem o invitație la o comunitate metodistă, unde era și el. Când m-am întors aici, eu am zis: „Într-o zi îl voi boteza în Numele lui Isus Hristos.“ Acum, el se află aici și merge mai departe cu mesajul, ca un slujitor viteaz. Fratele Neville trece prin multe greutăți și efortări. El nu se arată, dar pentru că Domnul mi-a dat o privire în viața oamenilor, eu știu prin câte lucruri trece el. El ia multe lucruri și greutăți asupra sa. Voi de aici, să-l sprijiniți, așa cum au sprijinit Iosua și Caleb mâinile lui Moise în timp ce aducea Cuvântul.

Iubiți-vă unii pe alții mai presus de orice. Iubiți-vă, indiferent ce va spune satana. Acum voi sunteți un grup mare și frumos, dar gândiți-vă la avertismentul meu! Satana nu va permite să rămână așa. Nu! El va trage din toate direcțiile; va aduce pe cineva în mijlocul vostru, pe care el îl va folosi ca țintă. El va aduce un critic sau un necredincios, îl va așeza înăuntru și va avea grijă ca acesta să aibe părtaşie cu voi în toată liniștea, apoi el îl va înțepa pe acest flăcău cu vreo otravă și îl va lansa împotriva comunității. Să nu vă puneți de partea lui! Să nu vă faceți de lucru cu alte probleme! În continuare, fiți prietenoși și iubitori unii cu alții. Rugați-vă pentru bărbatul sau femeia respectivă, indiferent cine este, pentru ca și ei să fie salvați. Rugați-vă doar pentru ei, țineți laolaltă și țineți la predicatorul vostru. El este păstorul, iar voi să-l respectați. El vă va conduce, pentru că el este pus de Dumnezeu în locul acesta.

Acum gândiți-vă; DUȘMANUL VA VENI. Dacă se va întâmpla aceasta, țineți cu atât mai mult laolaltă. Iar acela pe care satana îl va folosi, va pleca sau va intra înăuntru și va aparține de voi. Să nu vă uniți în grupuri mici și să vorbiți să nu faceți asta; noi suntem una. Eu nu pot să spun: „Mână stângă, eu nu te pot suferi, eu te voi lepăda, pentru că nu ești mâna mea dreaptă.“ Este mâna mea stângă. Eu doresc să rămână acolo; eu vreau ca și vârful degetelor mele să rămână exact acolo; fiecare parte mică din corpul meu să rămână exact pe locul ei. Dumnezeu vrea ca noi, grupul de credincioși, să rămânem împreună.

Acum, voi aveți benzile despre ceea ce credem. Voi aveți benzile despre rânduiala în Biserică; cum să ne purtăm în Biserica lui Dumnezeu, cum să venim aici și să ședem în locurile cerești. Să nu rămâneți acasă. Dacă Dumnezeu este în inimile voastre, atunci nu puteți aștepta, până când se deschid ușile ca să intrați și să aveți legătură frățescă cu frații voștri. Dacă nu simțiți astfel, atunci vă spun eu, că este vremea să începeți să vă rugați, pentru că suntem în zilele de pe urmă, când Biblia ne îndeamnă: „... văzând ziua aceea cum se apropie, să ne iubim cu o dragoste creștină și dumnezeiască, întâlnindu-ne în locurile cerești în Isus Hristos și să ne iubim unii pe alții.“ „Prin aceasta oricine va recunoaște că sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.“ Este adevărat. Rămâneți strânși uniți. Dacă vedeți că un frate sau o soră este puțin greșit, atunci spuneți: „Doamne, să nu îngădui ca în mine să se nască o rădăcină a amărăciunii, pentru că îi va dăuna, și .asta Îl va îndepărta pe Isus Hristos din viața mea.“ Această soluție otrăvitoare a mâniei, a invidiei și a urii, va îndepărta imediat pe Duhul Sfânt de la voi. Aceasta Îl va scoate afară din comunitate. Rădăcina otrăvitoare va ucide lucrarea Duhului lui Dumnezeu și o va goni de aici, îl va răni pe predicatorul nostru, toate acestea le va face. Aceasta va îndepărta scutul (Cuvântul) așa cum a mărturisit un frate predicator aici într-o seară, că noi posedăm un scut (așa cum o văzuse el într-o vedenie). Acest scut este compus din întreaga armătură a lui Dumnezeu; îmbrăcați-vă cu aceasta, legați-o bine, strângeți rândurile. Iubiți-vă unii pe alții în orice situație. Vorbiți de bine unii despre alții, apoi Dumnezeu vă va binecuvânta. În dimineața aceasta vom aduce mesajul cu ajutorul și harul lui Dumnezeu. Dar mai întâi vrem să ne rugăm.

Doamne Isuse, eu am vorbit cu trupul acesta al Bisericii, pentru

ca ei să țină împreună, prin mâna lui Dumnezeu care nu se schimbă, prin Cuvântul absolut. I-am avertizat, așa cum i-a avertizat apostolul Pavel, de lupii care vor pătrunde în Biserică. TU ești același Dumnezeu care ai fost atunci, dar și dușmanul este același. Fie ca unitatea și legătura dragostei să rămână cu acești oameni, în Isus Hristos.

Ajută în dimineața aceasta, Doamne, când citim din Cuvântul Tău. Fie ca Duhul Sfânt să ne descopere conținutul, pentru ca Biserica să fie zidită pe deplin în credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna, pentru a-i ține în viață. Fie așa cum ai dat vedenia acum doi ani, ca hrana să fie depozitată hrană bună, sănătoasă, ca legumele proaspete, pe care le-am văzut în vedenie, să fie depozitate aici iar azi să primim un coș plin din această hrană, pentru păstrare pe bandă; îngădui-o Doamne, ca prin aceasta să fie descoperit Isus Hristos și ceasul în care trăim, ca să primim putere de rezistență și tărie spirituală pentru însărcinarea care se află în fața noastră. Îngăduie aceasta, Tată. Binecuvântează-i pe acești copii ai Tăi. Ei sunt astăzi aici din diferite zone ale țării. Este o dimineață caldă, dar noi simțim în toate acestea și prezența Duhului Sfânt. Noi ne gândim la John Wesley, Calvin și Sankey, Knox și Finney și mulți dintre ei; ei nu aveau regulator pentru temperatură, încât oamenii ședeau în camere și le curgea sudoarea de pe față. Femeile erau îmbrăcate gros și ședeau transpirate în adunări, până când îmbrăcămintea lor era udă; ei ascultau Cuvântul lui Dumnezeu și luau hrana pentru sufletele lor. Acum, noi simțim Doamne, că undeva dincolo, ei se odihnesc și așteaptă venirea Domnului.

Ține-ne împreună, Tată. Fie ca Duhul Sfânt să ne conducă și să ne călăuzească. Dă-ne o viață lungă ca să-Ți slujim Ție. Dăruiește-ne acest mesaj mare pentru azi, pe care-l așteptăm din Cuvântul Tău, pentru ca să pătrundă în fiecare inimă. Fie ca buzele care vorbesc, o Doamne, să vorbească adevărul. Fie ca inima care ascultă, să fie roditoare, pentru a primi adevărul. Fie ca ei să crească ca niște pomi mari ai vieții veșnice, ca să fie niște lumini strălucitoare și scrisori deschise pentru toți oamenii, pentru ca ei să recunoască că Isus Hristos a înviat din morți și trăiește printre noi. Umple-ne cu dragoste și dăruiește-ne darurile Duhului Sfânt, pentru ca bărbați și femei, băieți și fete, să simtă și să vadă efectul vieții lui Hristos, care mai trăiește printre noi, după două mii de ani de la evenimentul cel mare. Îngădui-o

Tată, spre slava Ta. Noi Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum doresc să vă citesc ceva din Scriptură. Eu sper că voi vă pregătiți creioanele și hârtie. Frate Neville, rămâi pe loc; eu vreau doar să mă dezbrac, pentru că aici sus este tare cald.

Eu doresc să deschideți la epistola către Coloseni cap. 1. Când sunteți acasă, doresc să citiți întregul capitol din această epistolă. Dar în dimineața aceasta doresc să citiți împreună cu mine, de la vers. 15 până la vers. 29 inclusiv. Acum fiți răbdători, pentru că simt că Dumnezeu mă va ajuta prin aceasta, să vă transmit aceste lucruri descoperite în gândurile voastre, ca să știți de ce am spus ceea ce am spus și de ce am făcut ceea ce am făcut. Acesta este motivul. Acum citim de la vers. 15 până la 29:

„EL este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, .cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. EL este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El. EL este Capul trupului, al Bisericii. EL este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împace totul cu Sine prin El;“ (Lăsați-mă să accentuez vers. 19 încă o dată.) „Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărui făpturi de sub cer, și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel. Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia, pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să zic: taina ținută ascunsă din vecinicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă de cunoscut care este bogăția slavei tainei

acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.“

Acum doresc să dau un titlu acestei teme. Eu sprijin asta pe conținutul întregii Biblii; tema se numește: Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită; Hristos este taina lui Dumnezeu care a fost descoperită. Eu am de gând s-o aduc ca lecție duminicală, așa ca s-o citim cu toții împreună și să păstrăm această legătură împreună.

Dumnezeu a avut o taină ascunsă, înainte de începutul lumii. În gândul lui Dumnezeu era ceva, ceea ce avea El în plan să o și ducă la îndeplinire; El a avut un motiv ca s-o ducă la îndeplinire pentru ca El însuși să ajungă astfel la exprimare. La început nu era nici lună și nici soare, nici atomi sau molecule sau altceva asemănător; El era Dumnezeu. De fapt El încă nu era Dumnezeu în timpul acela, pentru că Dumnezeu este un obiect de închinare, dar la început încă nu era nimeni, ca să I se închine. Astfel El a vrut în gândul Lui cel mare, ca însușirile Lui să fie aduse la exprimare. În El era dragostea, în El era însușirea de a fi Tată; în El era însușirea de a fi Fiul; în El era însușirea de a fi Răscumpărător; în El era însușirea de a fi Medicul cel bun. Toate aceste însușiri puternice pe care le-am văzut deja exprimate, erau în Dumnezeu.

După părerea mea, El i-a creat mai întâi pe îngeri. Aceștia I se închinau și aceasta Îl făcea Dumnezeu. Cu asta a început El (așa cum am încercat deja cu alte ocazii să o explic și s-o dau mai departe). Îngerii I se închinau înainte de a fi existat vreo moleculă pe acest pământ; încă nu era nimic. Pretutindeni era întuneric, nu exista încă soarele, nici luna, nici stele, absolut nimic; dar El era Dumnezeu. Așa cum El l-a întrebat pe Iov: „Unde erai tu când am pus temeliiile lumii? Când stelele dimineții cântau și fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie? Unde erai tu?“ Asta era înaintea începutului pământului.

Dumnezeu avea un scop și o taină ascunsă. Despre asta doresc să vorbesc adunării în dimineața aceasta; despre taina ascunsă a lui Dumnezeu pe care a avut-o în gândul Lui, înainte ca lumea să fi început, și cum s-a desfășurat totul până în ceasul prezent în care trăim.

Atunci veți înțelege clar, cred eu, ce se întâmplă. Marea taină a lui Dumnezeu este ascunsă. EL a ținut-o ascunsă. Nimeni nu știa .ceva despre aceasta; nici îngerii nu au înțeles-o. EL nu le-a descoperit-o. Acesta este motivul pentru care în pecetea a șaptea, când va fi deschisă, este o liniște de o jumătate de ceas.

Atunci când Isus era pe pământ, oamenii voiau să știe când se va întoarce din nou. EL a spus: „Nici Fiul nu știe când se va întâmpla.“ Vedeți, Dumnezeu reține totul pentru Sine. Este o taină. Din cauza aceasta este o liniște în cer timp de o jumătate de oră. Șapte tunete au răsunat, iar lui Ioan i s-a spus să nu scrie era vorba despre venirea Domnului. Aceasta este o taină, pe care El nu a descoperit-o încă anume, cum va veni și când va veni. Este bine că nu a făcut-o. EL ne-a arătat multe tablouri, sau ni le-a descoperit din Vechiul Testament. Astfel toată Biblia este descoperirea tainei lui Dumnezeu în Hristos. Toată Biblia este exprimarea ținței care a avut-o Dumnezeu, a scopului pe care El a voit să-l ducă la îndeplinire în decursul Bibliei, și toate faptele credincioșilor din Biblie erau o preumbrire și exprimare a scopului ținței divine. Acum, în timpul acesta din urmă, El ne-a descoperit și ne-a arătat voia Lui. Cu ajutorul lui Dumnezeu vrem să privim în textul acesta și să vedem ce avea El de gând în toate timpurile și cum le-a exprimat prin lucrarea Lui. De aceea puteți să recunoașteți importanța acestor lucruri, apoi să le transmiteți mai departe oamenilor. Eu nu am intrat în detalii și nu am încercat încă să explic, cum mi le-a dat Dumnezeu.

Acum, dacă doriți să vă notați ceva eu am multe texte pe care doresc să le citesc azi. În Luca, în cap. 24 scrie ceva despre ucenicii de pe drumul Emausului. Isus a pășit în preajma lor după învierea Sa, iar ei erau pe drum spre Emaus, pe un drum lung, discutând și plângând moartea Lui, despre care ei se gândeau că nu ar fi avut nici o valoare. Ei l-au luat pe Domnul lor și L-au răstignit. Acum ei discutau și plângeau, iar El a venit dintr-o parte spre ei pentru a discuta despre Hristos.

EL a spus: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!“ (Luca 24, 25)

Vedeți voi, ce a făcut El? EL s-a identificat față de acești apostoli, spunându-le că în toți acești prooroci și psalmi, El a fost adus la exprimare. Acesta este motivul pentru care nu am vrut să predic în

dimineata aceasta eu m-am gandit ca prin invatatura o vom intelege mai bine, decat daca as fi luat un text, prin care as fi trecut repede; dar noi vrem sa invatam aceste lucruri.

Acum, El a zis ca in Psalmi si in prooroci s-a vorbit despre El. Asta ne arata ca Vechiul si Noul Testament si toti Psalmii cantările care s-au cantat au vorbit despre El. Luați Psalmul 22 și cântați-l, comparați-l apoi cu răstignirea: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu de ce M-ai părăsit?“ Ei cântau acest Psalm acolo în templu, și L-au răstignit exact pe Acela ... Vedeți voi? Acei conducători mari ai religiei, acei bărbați mari, acei cărturari mari (și totuși așa de orbiți) care citeau pe prooroci și cântau cântările totuși au hotărât uciderea, lucrare profetită că o vor face. Același lucru se repetă și azi. Acum ascultați bine, pentru că acum nu am să mai țin cont de ceasul înaintat. Eu doresc să înțelegeți totul. Astfel puteți să recunoașteți aici că Dumnezeu și-a ascuns gândul de la început față de învățații religioși, și că numai un număr ales dinainte au aflat voia lui Dumnezeu.

Cercetați numai Scriptura până la vremea proorocilor și vedeți dacă sunt așa lucrurile. Aici este Isus, care s-a identificat din Psalmi și prooroci. EL a spus că toți au vorbit despre EL. Dar acești cărturari iudaici, rabini, doctori ai legii și profesori, făceau exact ceea ce au făcut și înaintașii lor. Observați numai, El a spus din nou: „Cercetați în Sfânta Scriptură, pentru că aceasta mărturisește despre Mine.“ Cercetați Scriptura întreaga Scriptură. Ce încerc eu să vă arăt? Vă dovedesc că Biblia este adevărată.

Nu demult am fost într-o cameră la spital, unde am stat de vorbă cu câțiva oameni care făceau parte din confesiuni religioase. Acolo m-a rugat o soră medicală, să-i explic de ce sunt împotriva denomiunilor. Vedeți, ei trebuie să se întoarcă la Cuvânt, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Isus a explicat aici același lucru și anume, că El este Cuvântul. Voi nu puteți să faceți Cuvântul să se contrazică: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era Dumnezeu ... și Cuvântul s-a făcut trup.“

Aici El spune: „Cercetați Scripturile, aceasta mărturisește despre Mine, iar voi credeți că din aceasta veți primi viața veșnică (asta este adevărat). Aceasta mărturisește despre Mine, iar Eu mărturisesc despre aceasta. Dacă Eu nu fac lucrările pe care trebuie să le fac conform

făgăduinței, atunci să nu Mă ascultați, dar dacă fac lucrările, iar voi nu puteți să Mă credeți, atunci credeți lucrărilor"; pentru că acestea mărturisesc, că El a fost Cuvântul. Totul este cum nici nu poate fi mai clar. Vedeți ce a zis El? Bine. Acum cercetați Scriptura. EL a zis că în prooroci, în legea lui Moise și în Psalmi, s-a vorbit despre El și din nou El zice că Scriptura mărturisește despre El.

EL este tema principală din Scriptura întreagă. Dacă citiți în Biblie și nu-L vedeți pe Hristos în fiecare verset, atunci să mai citiți o dată de la început. Dacă nu l-ați văzut pe Hristos în fiecare verset, atunci citiți încă o dată, pentru că ați pierdut ceva. Biblia este Hristos. EL este Cuvântul. Dacă citim: „La început Dumnezeu a creat ...“ acolo este Hristos. Începând de acolo până la „Amin“-ul din Apocalipsa, fiecare Cuvânt Îl mărturisește pe Isus Hristos. (De aceea nu-și găsesc loc în Biblie unele apocrife, ca de exemplu a doua carte a lui Daniel, cartea Macabeilor, cartea despre purgatoriu și alte cărți asemănătoare.) Conținutul lor nu corespunde cu cărțile Bibliei. Nu există loc în Biblie pentru purgatoriu. Nu există loc acolo pentru mijlocirea sfinților și alte lucruri adăugate. Nu există loc pentru vreo denominațiune, nici pentru dogme. Dacă vedeți aceste lucruri, atunci știți că ele nu se potrivesc în tabloul întreg al Bibliei. Ei au adăugat unele lucruri și au încurcat totul, nemaifiind în stare să le rânduiască. Dar „El este același ieri, azi și în veci.“ Dar dacă lucrarea este bine rânduită, atunci rezultă un tablou întreg, de la cădere până la restituire tabloul întreg al creațiunii și al planului lui Dumnezeu, care este descoperit în Isus Hristos. Amin! Acesta este tabloul întreg, cu fiecare curbă și colț. Eu nu vreau să vorbesc în deșert, dar este ca un tablou din bucăți, bine așezat, fiecare la locul potrivit. Din cauza aceasta avem azi tablouri care arată groaznic. Se spune: „Noi suntem credincioși“, dar tabloul arată ca și cum o vacă ar mânca iarbă din vârful unui pom. Așa este când ei spun: „Totul este doar într-un anumit fel ...“ Dar El este același, așa spune Biblia. Cu tablouri și păreri proprii, ruinați tabloul nostru.

În Ioan 14, 12 se spune: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, CINE crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu.“ „Acum“, spuneți voi, „acestea au fost pentru un alt secol.“ Aici aveți iarăși un tablou fals. Aveți un bărbat care pescuiește în pustiu într-o grămadă de nisip, unde nu există pești. Vedeți, voi trebuie să-l aduceți în Galilea,

acolo unde a pescuit El, unde există mulți pești, în Nazaretul Galileii. Este tabloul cel mare al lui Dumnezeu și singurul mod, în care poate fi privit acest tablou, ca să-L vedeți pe Hristos. Acolo este Biblia întreagă. EL este tema principală a Bibliei.

Acum voi vedeți că din aceste texte puteți să luați unul, și știu că este greu pentru un predicator să rămână liniștit. El ar dori să meargă mai departe, dar noi trebuie să ne întoarcem la ceea ce învățăm.

Biblia este o carte profetică; ea este o carte istorică; este o carte a dragostei. Biblia este o carte a cântărilor; este Cartea Vieții în care-L găsiți pe Hristos. EL era în prooroci; EL era în Psalmi; EL era în istorie; EL este în Biblie, la fel și în lucrurile care vor mai veni. Astfel El a fost la început și tot așa va fi și la sfârșit. Ce este El prin toate acestea? Și dacă voi introduceți ceva ce nu-L face același ieri, azi și în veci, frate Lee, unde duce aceasta? Astfel aveți un tablou greșit.

EL a fost istoria și El este Proorocul; EL este în Psalmi. EL este totul. Și dacă nu puteți să acceptați că El este totul și același, cum arată atunci tabloul vostru? Vedeți acum totul? Atunci este bine.

EL este același. EL era în prooroci. EL era în Psalmi; EL era în istorie și El este în lucrurile care vor mai veni, același ieri, azi și în veci! (Evrei 13, 8 dacă vreți să vă notați.) EL trebuia să fie Cel dintâi. Dacă El este Cel dintâi și noi credem asta nu este așa? Atunci ar trebui ca El să fie tema principală a vorbirii noastre, a gândirii noastre, a cântărilor noastre și a propășirii noastre; El ar trebui să fie tema principală din viața noastră. Dacă El este tema principală din Biblie, iar Biblia este în noi, atunci ar trebui ca tema principală din toate să fie Isus Hristos, din tot ce facem, gândim sau spunem. Așa este. Asta este corect!

Dacă ajungem să gândim așa, atunci El devine Capul peste toate lucrurile noastre așa este scris aici în epistola către Coloseni: de când a fost făcut El Capul tuturor lucrurilor pentru noi, care credem .totul. Voi spuneți: „Dar cum este cu păcătosul?” EL devine Judecătorul pentru cel păcătos, dacă el nu-L primește. EL a devenit slava celui credincios, care primește Cuvântul. Toate lucrurile au fost create prin El și pentru El.

Noaptea este necesară, pentru ca să fie exprimată strălucirea zilei. Vasele de ocară sunt necesare, pentru a se deosebi vasele de onoare, care sunt o exprimare a dragostei și a îngrijirii divine. O femeie stricăta care poartă haine nepotrivite și care își vinde onoarea, este

necesară pentru a se deosebi caracterul unei femei adevărate. Un înșelător și un hoț sunt necesari ca oameni, pentru a se deosebi autenticitatea unui credincios adevărat. Fățarnicul este necesar, pentru a arăta ce este un credincios.

Astfel toate lucrurile au fost create prin El. Dar El a devenit totul pentru noi, și toate lucrurile au fost create prin El și pentru El, pentru că acesta este adevărul. Astfel ar trebui să ne străduim, ca să ne punem în conformitate cu El. Noi trebuie să devenim una cu El, pentru că El a devenit una cu noi. Noi ar trebui să corespundem în toate cu El. Cum? trăind pentru El, nu numai mărturisind acest lucru.

Așa de mulți oameni acceptă acum o dogmă, și s-a ajuns până acolo că dacă îi întrebi: „Ești un creștin?“, ei spun: „Eu sunt metodist.“ Dar asta este așa de departe, pentru a putea fi identificat ca creștin. Dar priviți ce învață și ce face metodistul.

„Eu sunt baptist.“ Priviți ce face baptistul. „Eu sunt catolic.“ Uitați-vă ce fac ei. Dar singurul fel, în care poți fi un creștin, este dacă Hristos ți se poate descoperi. Eu sper că toți o să înțeleagă în timp ce ascultă banda. Voi spuneți: „Eu sunt penticostal.“ Asta încă nu înseamnă absolut nimic. Trebuie să fie așa, dacă Hristos S-a descoperit în voi; atunci v-a recunoscut.

Voi spuneți: „Eu am vorbit în limbi.“ Asta o fac și dracii. „Eu am jubilat.“ Mohamedanii, budiștii și toți ceilalți jubilează. Indienii triumfă la dansul șerpilor. Desigur, ei toți o fac. Cultele, triburile și toate cetele cântă și strigă. Ei strigă și se bucură la baschet și la fotbal. Dar dacă Hristos S-a descoperit în voi, dacă El se dovedește în voi, atunci sunteți asemănători Lui, pentru că Cuvântul „creștin“ include starea de a te asemana cu Hristos. Aici este asemănarea voastră. În ordine. Iar dacă El s-a făcut asemănător nouă, ar trebui ca noi să corespundem vocii Lui, trăind pentru El. Observați, Dumnezeu are o triplă intenție în taina aceasta mare și ascunsă, pe care a avut-o deja înainte de întemeierea lumii. Taina aceasta poartă în sine un triplu scop. În dimineața aceasta vrem să ne îndreptăm înspre aceasta: ce este acest scop triplu? Eu cred că cu ajutorul lui Dumnezeu, care este prezent, ni se va arăta. Noi vrem să aflăm azi, care este acest scop triplu pe care l-a avut El.

Primul a fost, că Dumnezeu a vrut să se descopere oamenilor.

EL nu a putut să facă asta ca marele Iahveh-Dumnezeu care umple întregul spațiu, timpul și veșnicia. EL nu a putut astfel. EL era prea mare pentru a se descoperi oamenilor, pentru că așa ceva era prea tainic. Cum putea s-o facă această Ființă atotputernică, care nu a avut niciodată un început, și dacă ai merge bilioane și trilioane de ani lumină departe în infinit, în veșnicie, El ar fi și acolo o Ființă atotputernică, care a fost totul și mai este.

Dar ce a vrut El să facă? EL a vrut ca să se descopere ca un Tată iubitor, pentru că El era Tată. Singura metodă prin care putea El să se exprime era, să devină un Fiu al omului. De aceea Isus s-a numit deseori „Fiul omului“. Vedeți, mulți din ei nu știau, despre ce vorbea El. Ați înțeles acum? EL a vrut să se exprime. Asta a fost una din cele trei intenții mari ale Lui. De a Se aduce la exprimare, de a Se pune deopotrivă cu ființele omenești, de a Se descoperi în Hristos.

În al doilea rând: pentru a avea prioritate în trupul Său, al credincioșilor, care este Mireasa Lui, pentru ca El să poată locui în oameni. Acum, El ar fi putut s-o facă prin Adam și Eva, dar păcatul i-a despărțit, astfel trebuia să existe o cale pentru a restabili relația. O, asta înseamnă foarte mult pentru mine, numai dacă mă gândesc! Recunoașteți acum care a fost intenția lui Dumnezeu? De ce nu i-a menținut El pe Adam și Eva în starea originală? Atunci nu i-ar fi fost posibil niciodată să-și aducă la exprimare toată plinătatea Lui și toate însușirile Lui. EL putea să fie atunci Tată, așa este, dar El este .și Răscumpărător.

Voi spuneți: „De unde știi tu toate acestea, că El este acest Răscumpărător?“ EL este pentru că eu L-am trăit. EL este Răscumpărătorul, iar El trebuia s-o aducă la exprimare, și cum putea El s-o facă? numai prin Hristos. Cum putea să fie El un Fiu? numai prin Hristos. Cum putea El să fie un Vindecător? numai prin Hristos. Vedeți, toate aceste lucruri sunt cuprinse în această singură persoană Isus Hristos. O, ce minunat! Când mă gândesc la aceasta, văd cum dispar denumiri de pe suprafața tabloului și toate celelalte trebuie să pășească înapoi. Eu văd intenția cea mare a lui Dumnezeu, cum S-a descoperit mai întâi în Hristos, în care a locuit plinătatea dumnezeirii, apoi pentru a aduce această plinătate a lui Dumnezeu în niște oameni, în care El să aibă prioritate, supravegherea și călăuzirea.

Poate că acum aveți și banda „Pavel un prizonier al lui Hristos“, despre care am predicat aici, într-o seară. Dacă Dumnezeu reușește ca voi să fiți prizonierii Lui, atunci nu puteți să faceți nimic altceva, decât ceea ce vă poruncește Duhul.

Pavel avea o cunoștință mare. El a fost învățat de Gamaliel pentru a deveni odată un preot sau un rabi mare și renumit. El vroia să urce sus. Ca intelectual, el era un om mare, o autoritate mare, un om important în națiunea lui. Dar el a trebuit să jertfească fiecare bucatică din cele vechi, pentru a deveni o parte din Cuvânt, pentru a-L aduce pe Isus Hristos la exprimare. El știa ce înseamnă asta. El avea intenția de a merge într-un loc (frații îl chemaseră), dar Duhul i-a interzis să lucreze după voia proprie. El putea să spună: „Duhul mi-a interzis.“ El era un prizonier al lui Hristos.

Într-o zi, atunci când el s-a întâlnit cu acea femeie care striga după ei, Pavel știa că el posedă acea putere ca să-l scoată pe acest drac, dar el putea s-o facă numai după voia lui Dumnezeu. Zi de zi, această femeie îl urmărea și striga după el; dar într-o zi, Duhul i-a dat permisiunea. Atunci el l-a amenințat pe acel duh rău, care era în femeie. El știa ce înseamnă, să fii un prizonier a lui Hristos.

Și Moise trebuia să-și părăsească știința sa pentru a-L găsi pe Hristos, pentru a fi un prizonier. Apoi, după ce Dumnezeu a scos toate lucrurile lumești din el și convingerea sa de a fi un om mare, și când Moise a stat apoi în ziua aceea în prezența stâlpului de foc, el a rămas fără cuvinte. El a spus că nici nu putea vorbi. Dumnezeu a avut acolo un prizonier. Atunci nu veți mai încerca nimic din propria putere. Apoi Dumnezeu trebuia să-l înarmeze pe acest bărbat cu putere suficientă, ca să poată merge în Egipt. El zicea: „Doamne, eu i-am transmis totul lui faraon, dar el nu vrea să asculte.“ Dumnezeu i-a zis: „Atunci ia acest toiag.“ (Dumnezeu i-a zis: acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.) „Du-te acolo afară și arată cu toiagul spre est și cheamă muște.“ Muștele au fost chemate la existență, pentru că El a avut un prizonier căruia faraon nu-i putea schimba gândul. Nimeni altul nu-l putea întoarce înspre vreo altă direcție. El era un prizonier deplin în lanțurile Cuvântului lui Dumnezeu, legat de „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.“

O, dacă Dumnezeu poate să-i aducă pe prizonierii Lui în starea aceasta, atunci El poate să-și exprime dominația Sa supremă. EL trebuie

să-l aducă pe bărbatul acela până acolo, ca acesta să nu mai cunoască altceva în afară de Hristos. Înțelegeți ce vreau să spun? În ordine. Acum am avut punctul doi.

Mai întâi: Pentru a Se aduce la exprimare în plinătate Dumnezeu în Hristos.

Al doilea punct: Pentru a avea conducerea în Biserica Sa (care este trupul și Mireasa Lui). EL a primit prioritate în Biserică, descoperindu-Se în mijlocul ei.

Al treilea punct: pentru a aduce împărăția care căzuse prin păcat și prin primul Adam, din nou în poziția de drept, așa cum a fost la început, când El umbla în răcoarea serii prin mijlocul poporului Său, vorbind cu ei, având părtășie cu ei. Dar acum îi despărțise păcatul și moartea de prezența Sa și de descoperirea Sa deplină. Ați citit? Deja înainte de întemeierea lumii, El avea intenția de a aduce la exprimare toate însușirile Lui și ceea ce era El.

Dacă cineva care crede în trinitate, ar putea să se despartă un minut de aceasta, atunci el ar putea să vadă că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt trei dumnezei, ci sunt trei însușiri ale aceluiasi Dumnezeu. Vedeți? Este o formă de descoperire Tată. El vroia să fie Tată. EL era Tată. EL era Fiu și El este Duhul Sfânt. Tatăl și Duhul Sfânt este același Duh. Ați cuprins-o? nu trei dumnezei. Satana vă spune aceste lucruri pentru a face din voi închinători la idoli. EL este un Dumnezeu exprimat în forme de descoperire: Tată, Răscumpărător, Fiu, Vindecător sunt formele Lui de descoperire. Recunoașteți acum?

Eu vreau să mă străduiesc puțin, pentru ca oamenii care aud benzile să înțeleagă gândul și să-l recunoască. Eu aș fi fost ocupat tot timpul, dacă aș fi luat fiecare temă în parte. Dar eu sper, că o aduc așa de clar, încât puteți să vedeți unde vreau să ajung.

Dumnezeu adus la exprimare în Isus Hristos, care era totul: Tată, Fiu, Duh Sfânt plinătatea trupească a dumnezeirii. Plinătatea trupească a dumnezeirii locuiește acum în Biserica Sa EL are prioritate. Tot ce era Dumnezeu, El a pus în Hristos, și tot ce era Hristos, este pus în Biserică în credincioșii Lui, nu în denominațiuni. Noi vom ajunge în câteva minute acolo și vă vor fi luate aceste lucruri pentru totdeauna din gând. Eu vreau să vă arăt ce a cauzat aceasta, cu ajutorul lui Dumnezeu și dacă El ne va permite.

Care este deci intenția Lui? de a se descoperi ca Fiu, pentru ca în El să locuiască trupește toată plinătatea lui Dumnezeu. Epistola către Coloseni stă direct înaintea mea. Toată Scriptura este planul și hotărârea lui Dumnezeu.

Apoi El a vrut prin viața acestui Fiu, prin crucea Lui (sângele care a fost vărsat pe cruce, se spune aici), să împace un trup cu Sine, o Mireasă (care este a doua Eva). Dumnezeu a arătat prin aceasta un tablou, așa cum l-a arătat lui Moise și tuturor celorlalți (EL a prezentat un tablou, arătând că El a făcut același lucru ca în Adam și Eva), faptul că a fost Hristos și Mireasa (EL este al doilea Adam, Biserica este a doua Evă); și atâta timp cât a doua Evă încheie compromisuri cu Cuvântul, nu face ea același lucru ca și prima Evă? Ei spun: „Acestea au fost pentru o altă epocă.“ Noi vom ajunge în câteva minute acolo și vom constata, dacă El a zis că toate acestea au fost pentru o altă epocă. Cum poate fi valabil pentru o altă epocă de timp, dacă EL este ACELAȘI, ieri, azi și în veci!? Dar Dumnezeu a ascuns intenționat toate acestea de ochii celor înțelepți și le-a descoperit celor aleși care au fost aleși dinainte pentru a le primi.

Urmăriți acest fapt prin toate epocile. Acesta este motivul, de ce întotdeauna, când lumina i-a atins pe unii, ceilalți intelectualii și preoții timpului, au respins-o și i-au îndepărtat pe oameni. Acolo erau rabini și mari cărturari, care aveau autoritatea ca și Nicodim și alții, care erau șlefuiți în pregătirea lor, dar ei nu puteau să înțeleagă evenimentul. Chiar preoții și rabinii erau acolo și învățau din acest Cuvânt. Dar ei au respins totul cu mintea lor. EL le-a spus: „Voi sunteți de la tatăl vostru, de la satan și veți face lucrările lui.“ Gândiți-vă numai! bărbați sfinți. Voi nu ați putea pune nici un deget în vreun loc din viața lor sau în viața tatălui lor, a bunicului sau a străbunicului. Dacă ar fi fost așa, atunci ei ar fi murit în rușine; i-ar fi omorât cu pietre. Dar aici stă Isus și îi declară „de la satana“ pe acești oameni religioși.

O, această mare descoperire! EL a vrut să restabilească relația de rudenie apropiată. EL a trebuit să îngăduie ca ei să rățăcească; înțelegeți? EL trebuia să-i lase să păcătuiască și să le creeze libertatea. EL nu putea să le permită păcatul, rămânând Dumnezeu, apoi să-i pedepsească pentru ceva ce le-a îngăduit. Dar atunci când EL i-a pus pe oameni în relație cu Sine, EL i-a lăsat să procedeze după decizia lor

având voința liberă. În această poziție v-a adus El azi. Voi procedați într-un fel, cum doriți; voi aveți voința liberă. De aceea, dacă El a procedat cu primul așa, atunci trebuie să procedeze cu fiecare în același fel sau El a procedat greșit în primul loc. Fiecare stă pe aceeași bază.

Lăsându-l pe om să păcătuiască știind că o va face și aducându-l apoi în starea inițială, ce exprimă aceasta? Aduce la exprimare calitatea Lui de Mântuitor și întregul țel a fost ca Dumnezeu Însuși să devină Isus Hristos, să ia pedeapsa propriei Lui legi (moartea), să moară ca să-Și răscumpere soția Lui care era pierdută datorită respingerii Lui. Atunci când Eva s-a îndepărtat de la Cuvânt, ea a plecat de la perechea ei. Iar dacă Biserica se îndepărtează de la Cuvânt spre o .denominațiune, atunci ea Îl respinge și curvește cu lumea și știința omenească, respingând autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Este suficient de clar? Biblia vorbește despre curvie spirituală. Dacă vreun Cuvânt din Biblie este respins sau i se adaugă vreo altă răstălmăcire, aceasta este o respingere absolută și despărțire de Dumnezeu, care este Mirele vostru. O femeie preacurvă nu va păși niciodată în Împărăția lui Dumnezeu, asta o știm. Vedeți, asta este ceea ce Eva a făcut în primul rând.

Acum mai fiți încă o dată atenți. Care este planul triplu al lui Dumnezeu? De a Se descoperi în Isus Hristos; prin Isus Hristos să vină în trup (Biserica) și să aibă înfățișarea, pentru a restitui Edenul, pentru a readuce tot ce era pierdut. Acesta a fost singurul lucru care nu era în ordine. Toate celelalte lucruri ale Sale erau în ordine.

Dar El trebuia să-i permită omului voința liberă, să-l lase să cadă, pentru a Se identifica apoi ca Răscumpărător însușire care este în El ca Răscumpărător. Ceva trebuia să se piardă; iar prin faptul că omul căzuse și se pierduse, El a devenit Salvatorul lui, luând propria Sa lege asupra Lui. Asta nu o putea face ca marele Iehova, care umple tot spațiul și timpul. Vedeți, El nu o putea face așa, El trebuia să devină om. EL s-a înrudit cu omul, care era pierdut (Amin!) și a devenit om. Dumnezeu a devenit trup! Aleluia! Voi poate credeți că sunt nervos, dar eu nu sunt. Dar ceva se petrece în mine.

Dumnezeu a devenit ca mine, luând păcatul meu asupra Sa, ca să mă facă pe mine așa cum este El. Amin! Să ne întoarcem la planul Său minunat referitor la fiii și fiicele lui Dumnezeu, pentru că El este un

Tată veșnic. Această însușire era în El, astfel aceasta trebuia să se împlinească în fapt.

Vedeți voi acum întregul Lui plan triplu? EL a vrut să se exprime în multitudinea Sa. Lumea este pierdută. Astfel El trebuia să Se descopere într-un trup omenesc, pentru a deveni Răscumpărător prin împăcare, prin sângele Său vărsat pe cruce. EL trebuia să devină om și să moară, pentru a salva și a Se aduce pe Sine înapoi în Biserică, pentru a fi Capul ei.

Aduceți-vă aminte, nu poate și nu va fi niciodată o denomi-na-țiune și nici nu a fost vreodată. EL trebuia să aibă întâietatea, și El este Cuvântul! Amin! Cum poate fi aici adăugată o dogmă? Asta ar transforma Biserica într-o curvă. De a accepta cuvintele unui om sau o dogmă a unei denomi-na-țiuni, este numită în Apoc. 17, o curvă cu fiice: biserica romano-catolică este curva, iar protestanții sunt fiicele. Este foarte clar și oricine o poate citi. Noi am trecut prin epocile Bisericii și voi le puteți auzi pe benzile înregistrate, dacă doriți. Tot ce se unește cu o dogmă în afara Bibliei, este o curvă în ochii lui Dumnezeu. Ei fac același lucru pe care l-a făcut Eva ea se îndepărtase de la Cuvântul lui Dumnezeu, care este Hristos. Să privim acum la taina Lui, pe care El a păstrat-o în gândul Său dinaintea întemeierii lumii. Doriți să citiți ceva despre aceasta? Noi vrem să citim textul din Efes. cap. 1, 1. Acum citim din lecția noastră duminicală în această triplă descoperire a lui Hristos.

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, (fiți atenți, că nu se adresează lumii ci ...) către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Isus Hristos ...“

Cum veniți în Isus Hristos? Atașându-vă de o denomi-na-țiune? Prin naștere! Printr-un singur Duh suntem toți botezați într-un singur trup (1 Cor. 12). Vedeți? În ordine. El se adresează aici credincioșilor, nu lumii. Cu păcătosul nu putem vorbi, pentru că el nu știe nimic despre lucrurile acestea. Pavel nu s-a adresat păcătoșilor. El a zis: „Aceste cuvinte sunt adresate grupului care este în Isus Hristos ...“ Să citim din vers. 2:

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești ... (unde?) ... în locurile cerești, în Hristos.“

Locuri cerești! O, aș dori să am timp! Am subliniat din Biblie

despre „locuri cerești“. Ce sunt locurile cerești? Locurile cerești sunt pozițiile credincioșilor în Hristos, acolo unde stă cel credincios în Hristos în locuri cerești.

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ...“

(Când ne-a ales El? înainte de întemeierea lumii, când El a avut taina cea mare și ascunsă. EL ne-a ales în Hristos înainte de întemeierea lumii.)

„... ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce ... (în ce?) ... în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.“

Aleși dinainte vedeți voi, aceasta este taina. Înainte ca Hristos să vină pe pământ, sau înainte de a exista ceva pe pământ (recunoașteți taina Lui cea mare?). El a ales Mireasa Lui și El a știut că Eva va cădea, necrezând Cuvântul Lui. EL știa că ea va cădea, dar El a vrut să aleagă o Mireasă, care nu va cădea, care ține tare la Cuvântul acesta, fără a ține cont ce va spune restul lumii despre aceasta, ea se va ține de Cuvântul acesta. Primirea înfierii prin Isus Hristos a hotărât mai dinainte Biserica pentru această stare minunată.

Recunoașteți acum taina aceasta? Ce a vrut El să facă cu aceasta? Să o readucă pe Eva cea căzută, pentru că ea a fost un simbol și tablou înspre Biserică. Acum observați, când Dumnezeu a deschis coasta lui Adam și a scos-o pe Eva din carnea și sângele lui propriu, despărțind duhul său masculin de cel feminin, punându-l în Eva; același lucru l-a făcut Dumnezeu când a luat din coasta lui Hristos sânge și apă (iar Hristos este Cuvântul) și El a luat Cuvântul și a zidit Biserica Lui Eva. Vedeți voi? EL a răscumpărat-o pentru Sine prin sângele Său, care a fost luat din trupul Lui. Vedeți acum totul? Taina cea mare a lui Dumnezeu este descoperită, și a fost ascunsă de la întemeierea lumii, dar este arătată în simboluri tot timpul. Noi vedem că El ne vorbește în epistola către Efeseni și în multe alte locuri despre această taină. Cred că asta este suficient pentru voi.

EL a descoperit deci în decursul epocilor această taină, puțin câte puțin. Puteți să o vedeți acum? Ce s-a întâmplat în tabloul-simbol? EL a deschis coasta lui Adam și a luat o parte din carnea lui, pentru a o crea pe Eva. Mireasa trebuie să fie Cuvântul, pentru că El este Cuvântul. Ea nu poate sta pe o denotațiune; ea trebuie să stea doar pe

Cuvânt, pentru că ea este o parte a acestuia; ea a fost scoasă din Hristos.

Noi putem fi siguri, că în curând totul va fi gata pentru răpire. Wesley și toți proorocii sunt o parte din descoperirea celor ce fac parte din trupul lui Hristos; adică picioare, degete, brațe, etc. până la cap, care face încheierea și răpirea. Este trupul Cuvântului, care este Hristos. Amin! În afara acestui trup sunteți pierduți. Indiferent cât sunteți de buni sau cum este rudenia sau comunitatea voastră sau cum este organizația voastră voi sunteți pierduți; dar dacă Cuvântul acesta este în voi, ferice de voi.

„Dacă rămâneți în Mine (în Cuvânt), iar Cuvântul Meu rămâne în voi, atunci puteți să cereți orice ...“ pentru că voi și Cuvântul sunteți una. EL are prioritate în toate. EL este Călăuza. Voi sunteți prizonierii Lui. Lumea este moartă pentru voi. Voi nu mai posedați altceva. Voi vedeți că ceilalți oameni trăiesc în felul lor mai departe, dar voi nu mai faceți acest lucru. Voi sunteți prizonieri; voi sunteți sub jugul Lui. „Jugul Meu este ușor“ (sub un singur jug cu Cuvântul Lui). „EU fac numai ceea ce este plăcut Tatălui. Dacă nu puteți crede, că Eu sunt, atunci credeți Cuvântului.“ Așa de desăvârșit! Observați numai, că prin toate epocile, El a descoperit aceasta, una după alta. Încetul cu încetul, El a arătat taina prin slujba proorocilor și a tablourilor, până când El s-a adus pe Sine însuși la exprimare.

EL s-a adus la exprimare prin Moise. Priviți spre Moise: el s-a născut într-un timp, când copiii au fost urmăriți și uciși. El s-a născut ca eliberator. Ei l-au ascuns în trestia mlaștinii, exact așa cum a fost adus Isus în Egipt. Moise s-a dus pe munte și s-a întors cu poruncile. Isus s-a dus pe munte și a ținut prima Sa predică (predica de pe munte). EL s-a întors cu poruncile ...: „Voi ați auzit, că în vechime li s-a spus: să nu curvești. Dar Eu vă spun:

„Cine privește o femeie măritată, a curvit prin aceasta deja în inima lui.“ EL era Dătător de lege, Preot, Împărat, Conducător exact așa este.

EL s-a adus la exprimare prin Iosif, care se născuse în mijlocul fraților săi (denominațiunile). Ei l-au urât fără motiv, pentru că el era spiritual, vedea vedenii; Dumnezeu era cu el; el putea să tâlcuiască visurile, iar frații lui îl urau. El a fost vândut de frații lui pentru 20 de arginți, exact așa cum El a fost vândut prin Iuda, unul dintre ucenicii

Lui, pentru 30 de arginți.

Iosif a fost aruncat într-o groapă și declarat mort. Așa este. Tatălui său i s-a spus că este mort. El a fost aruncat în groapă, dar a fost scos și a devenit mâna dreaptă a lui faraon. El a trebuit să sufere în carceră, iar acolo mai erau doi bărbați, un paharnic și un brutar unul dintre ei s-a dus în pierzare, iar celălalt a fost salvat. Exact așa cum s-a întâmplat pe cruce, când El a fost prizonier prins în cuie pe cruce pentru păcatele noastre un hoț a fost salvat, iar altul s-a dus în pierzare.

Mai târziu, Iosif a stat la dreapta lui faraon, a împăratului, așa cum visase el și cum văzuse într-o vedenie, că va ședea la picioarele unui rege și că i se va da toată puterea Egiptului. Vedenia lui se împlinise. Poate că el s-a gândit de multe ori asupra acestui vis, în timp ce ședea acolo jos în închisoare, iar barba lui creștea tot mai mult el se gândea că într-o zi vedenia lui se va împlini. Deși a trebuit să aștepte mult, totuși vedenia trebuia să se îplinească (așa cum am spus-o ieri seară aici la adunare). Trebuia să se îplinească. Dacă Dumnezeu a spus-o, trebuie să se îplinească. Ceea ce spune un prooroc confirmat, trebuie să se îplinească, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul vine numai la proorocii Lui. Cuvântul „prooroc“ înseamnă un descoperitor al Cuvântului scris al lui Dumnezeu, iar un „văzător“ este cineva care prezice ceva conform vedeniei.

Observați numai, dacă se ridică un văzător, el posedă o confirmare divină, dacă vede ceva prin vis sau vedenie, apoi se împlinește. „Dacă se ridică un prooroc în mijlocul vostru, care vrea să vă vorbească și să vă spună anumite lucruri, care urmează să aibă loc și nu se împlinesc, să nu-l ascultați. Dar dacă se împlinesc, atunci Eu sunt cu el. Să vă temeți de el, pentru că Eu sunt cu el.“ Așa este. Aceasta este confirmarea. Prin aceasta puteți deosebi, dacă a vorbit adevărul sau nu. Dumnezeu vorbește Cuvântul Său poporului, prin oameni trimiși de El.

Vedeți, Dumnezeu vorbește numai prin oameni. „EU sunt vița, voi sunteți mlădițele.“ Vița nu rodește. Mlădițele poartă rodul. Observați, așa a fost întotdeauna.

Nici un om nu putea să se apropie de faraon, fără ca mai întâi să-l vadă pe Iosif. Nici un om nu poate veni la Tatăl, decât prin Fiul. Atunci când Iosif părăsea tronul, sunau trompetele; toți genunchii se aplecau: „Vine Iosif!“ Minunat! Într-o zi fiecare genunchi se va apleca

și fiecare limbă va mărturisi când El va părăsi tronul Tatălui Său, pentru a Se arăta. Oricine va mărturisi, că El este Fiul lui Dumnezeu. Dar atunci va fi prea târziu pentru voi; faceți-o acum.

Toate acestea le vedem deja în tablourile din Vechiul Testament. Noi putem să privim și înspre David (așa cum am spus-o de curând) care a coborât de pe tronul lui, a fost respins de propriul său popor, și s-a urcat pe același munte (pe Muntele măslinilor) când s-a dus în exil. El s-a dus în exil pentru că a fost respins de frații lui, și de propriul său popor. El a urcat muntele plângând. Acolo era Duhul lui Hristos în el, care a privit peste Ierusalim și a plâns, spunând: „Ierusalime, de câte ori am vrut să ...“ un împărat respins. Sute de ani mai târziu a stat Fiul lui David deasupra Ierusalimului, respins, și spunea plângând: „Acum a sosit ceasul tău.“

Toate aceste lucruri Îl simbolizau pe El (ca un simbol), dar taina era încă ascunsă. Oamenii aceia nu știau ce fac. Ei știau doar, că ei sunt călăuziți de Duhul, pentru a face ceva. Dumnezeu a reținut însă descoperirea cea mare pentru zilele din urmă, dar El a adus-o la exprimare. EL s-a exprimat în continuare. Noi am putea lua pe fiecare din acești prooroci și să prezentăm viața lor, arătând că viața lor l-a exprimat pe Isus Hristos pe deplin; și totuși Dumnezeu nu și-a dezvăluit taina Sa pe deplin. EL a așteptat pentru a o face de cunoscută în zilele din urmă, așa cum a făgăduit-o; EL a așteptat timpul în care totul putea fi cuprins, înainte ca El să le descopere. EL nu a descoperit totul dintr-odată, pentru că Biblia este scrisă în chip tainic; Isus a mulțumit Tatălui pentru că aceasta a fost scrisă în mod tainic.

Venirea Domnului este o taină. Noi nu știm, când va veni El, cum va veni, dar noi știm că El va veni. Astfel toate tainele lui Dumnezeu așteaptă această zi de pe urmă. După ce lucrurile au avut loc, El descoperă; El arată ce a făcut. EL nu a descoperit taina Sa niciodată pe deplin.

Exact așa se întâmplă și cu tema celor șapte peceti. Atunci când Dumnezeu l-a folosit pe Martin Luther pentru ieșirea Bisericii din epoca respectivă, și când l-a folosit pe John Wesley, El i-a scos încetul cu încetul, și le-a dat descoperirea pentru epoca respectivă. Dar acum am ajuns în zilele de pe urmă.

A fost un eveniment foarte puternic, când El a vorbit aici și a

arătat apoi cele șapte taine. Revistele Look și Life au arătat acest „cerc de nori și lumină” pe care ei nu-l puteau explica nici acum ei nu știu nimic. Dar Dumnezeu mi-a spus cu câteva luni înainte de a se întâmpla: „Du-te acolo și așteaptă până ce vor fi descoperite aceste taine.” Apoi s-a întâmplat exact în felul în care El a promis că o va face.

Ați observat că îngerul este pe partea dreaptă în tablou, când a venit jos și a luat chip, cu fața întoarsă într-o parte? EL este acolo în tablou. Dar cu luni înainte de a se întâmpla, El a spus aici, că va strânge trupul credincioșilor, pentru a descoperi și a arăta toate contextele care s-au pierdut pe parcurs.

Luther s-a ridicat. El a predicat numai neprihănirea; el a subliniat-o în repetate rânduri în epoca lui. El nu știa în ce epocă se afla. Apoi a venit Wesley. El a adus mesajul în epoca lui. Dar multe învățături false au rămas, care au fost apoi preluate în celelalte timpuri. Apoi a început epoca penticostală; dar ei s-au organizat și s-au întors din nou în moartea spirituală. Acum este timpul descoperirii tainelor Sale, ca să ne arate, despre ce a fost vorba. Au existat anumite învățături, cum le-a stabilit de exemplu Luther în catehismul lui, aducând și multe altele; și Wesley a prezentat anumite lucruri. Mișcarea penticostală devenise o organizație și a preluat, de exemplu botezul, sub formula „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, ei nu au știut-o altfel. Dar în aceste zile din urmă noi suntem readuși la Cuvânt, în care toate aceste taine sunt explicate cu claritate și descoperite. De ce? Pentru că suntem în zilele din urmă în care este descoperită taina cea mare a lui Dumnezeu, pe care El a avut-o în inima Lui.

Înțelegeți acum? Dacă uitați ceva, reveniți la această bandă. Eu nu știu cât timp voi mai fi în mijlocul vostru. Gândiți-vă numai, acesta este adevărul și AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este adevărul Lui. Este Scriptura.

Este ca și cu taina celor șapte pecetei. Pecițile au fost rupte; fiecare epocă a trecut, dar multe lucruri au rămas răspândite. Dumnezeu, care nu a vrut ca lucrurile să rămână împrăștiate, se întoarce și aduce aceste lucruri din nou, aceste învățături cu care a început, le aduce din nou la lumină și descoperă întreaga plinătate același lucru îl face El acum, în timp ce descoperă taina lui Hristos, așa cum a existat triplul plan al lui Dumnezeu în sinea Lui pentru Biserică. O, El le-a

adus; descoperit!

A descoperi înseamnă, după dicționarul Webster: a face ceva de cunoscut, mai ales adevăruri divine. Descoperire: acesta este felul în care Hristos se face de cunoscut Bisericii Sale.

Acum poate veți spune: „Frate Branham, asta ai spus-o doar așa ...” Nu, eu nu spun doar așa. Priviți cum s-a arătat El lui Petru. Dacă vreți să vă notați și să citiți Matei 16, 13-17. Eu vreau să citez. Când a coborât de pe muntele schimbării la față, El a spus: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

„Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau altul din prooroci.” Dar nu asta a fost întrebarea Lui propriu-zisă. EL a spus: „Dar voi, cine ziceți că sunt?” Aici El vorbește cu Biserica. Vedeți voi? „Ce zic oamenii că sunt Eu?”

Astăzi se spune: „El este un filozof” este numai o religie comunitară. „El este un om bun. Noi credem că învățătura lui este corectă. Aceasta este o linie de conduită, după care ar trebui să trăim. Eu cred că ne-ar îmbuna pe toți, dacă am face-o. Noi ar trebui să avem asta în comunitatea noastră, etc.” Toate acestea se aud ca o poveste despre moș Niculae.

Aici nu prezentăm ce vrea să exprime o biserică anumită. Viața noastră nu ar trebui să fie exprimarea unei biserici anumite. Este o viață pe care nu voi o trăiți, ci El vine înăuntru și trăiește personal în voi și voi nu mai sunteți prizonierii unei instituții învățate. Voi sunteți apoi călăuziți prin Duhul. Știți voi asta? Voi spuneți: „Eu aș putea să-mi pierd mintea. Poate că un om care își pierde mintea, ar face așa ceva.” Dar dacă aveți în voi gândirea lui Hristos, atunci Hristos se exprimă prin voi. EL arată că El este Cel ce lucrează, iar voi nu v-ați pierdut mintea.

Unii oameni, care își fac iluzii despre aceste lucruri, devin bolnavi mintali. Noi știm că asta este greșit. Satana încearcă să imite lucrarea adevărată. Întotdeauna există un fals. Dar omul trebuie să cedeze propriile gânduri și păreri, el nu are voie să se bage orbește în aceste lucruri. Nu. Veniți cu gândurile voastre sănătoase și curate, iar Hristos vă primește și se duce pe Sine la exprimare. Dar pentru lumea aceasta sunteți o persoană bolnavă mintal. Dar dacă sunteți cu adevărat bolnavi mintal, atunci satana poate să vă țină sub controlul lui. Aceasta

va determina să faceți totul ce este în contradicție cu acest Cuvânt; dar dacă vă preia Hristos, atunci El va aduce acest Cuvânt prin voi la existență, pentru că este El. EL este Cuvântul! Atunci puteți să vedeți efectul lucrării lui Hristos. Nu iluzia vreunui mod deosebit, ci cu adevărat în voia lui Hristos, care se aduce direct prin voi la exprimare. Ce minunat!

Acum observați. EL a întrebat: „Ce spuneți voi, cine sunt Eu?“ EL a întrebat Biserica Sa pe cei doisprezece. Dintre milioanele de oameni din timpul lui Noe, El s-a adresat numai la opt persoane. Vedeți voi? EL a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe, când numai opt suflete au fost salvate, așa va fi la venirea Fiului omului.“ Eu nu vreau să spun prin aceasta că numai opt persoane vor fi salvate, să nu înțelegeți greșit. Asta nu am spus-o niciodată. Eu nu știu câți vor fi salvați, câți vor fi în turma cea mică, care vor fi răpiți. Va fi o grupare mică, asta v-o spun. „Pentru că strâmtă este ușa și îngustă este calea, și puțini vor fi cei care o găsesc.“

Dar când va apare trupul cel mare și răscumpărat din toate epocile, atunci va fi o gloată mare. Apocalipsa 7 spune astfel: „Un număr mare, pe care nici un om nu-l va putea număra“ toți acei care au ieșit în epocile Bisericii și au umblat în lumina Bibliei, în măsura în care le-a fost descoperit. Noi știm acum, că Wesley a avut mai multă lumină decât Luther. Noi știm că penticostalii aveau mai mult decât cei din timpul lui Wesley. Sigur că da, pentru că lumina a venit încet, ca și la prooroci, până când totul a fost pe deplin cunoscut adică plinătatea dumnezeirii locuia trupește în Hristos.

Acum Hristos va fi recunoscut în Biserică. Întregul este descoperirea lui Dumnezeu, pentru a readuce Mireasa Lui, pe Eva, la poziția corectă față de soțul ei, iar Dumnezeu este Mirele Bisericii, iar Biserica este Mireasa Lui.

Petru a exclamat și a spus: „TU ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.“ Acum priviți! „Binecuvântat ești tu, Simone, fiul lui Iona ferice de tine, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit (tu nu ai învățat-o în vreo școală), ci Tatăl Meu, care este în ceruri, ți-a descoperit.“ Vedeți ce i-a spus El: „Pe această stâncă ...“, asta i-a spus lui Petru, care era o sămânță aleasă dinaintea lui Dumnezeu, care primise această lumină și căruia i se dăduseră cheile

Împărăției. „Pe această stâncă a descoperirii, care este Isus Hristos ...“ EL este Dumnezeu descoperit pe deplin. „Pe această stâncă“, nu după împărțirea omenească în Tată, Fiu și Duh Sfânt, ca și cum El ar fi persoana a doua. „Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui. Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea“, o descoperire a lui Isus Hristos. Vedeți, Hristos este în voi, Îl face pe El centrul vieții descoperirii. Viața lui Hristos în voi, Îl face pentru voi centrul descoperirii; Hristos în Biblie, face din Biblie o descoperire deplină a lui Hristos. Hristos în voi, lucrează descoperirea deplină a întregului. Vedeți voi ce vrea să facă Dumnezeu?

Ce este atunci nașterea din nou? Voi întrebați: „Frate Branham, ce este de fapt nașterea din nou?“ Este o trăire personală a descoperirii lui Isus Hristos. Amin! Nu atașarea voastră de vreo comunitate; nu salutul de bun venit prin strângerea mâinilor; nu repetarea vreunui crez sau a unei dogme; nu promisiunea de a trăi după prescripțiile cuiva; nu, altceva trebuie să se întâmple. Dar cum stăm cu Hristos, cu Biblia? EL este Cuvântul, care v-a fost descoperit. Indiferent ce vă va spune cineva, sau de ce se va întâmpla; fie păstor, preot sau cine ar fi el aici este vorba de Hristos, despre Hristos în voi. Aceasta este descoperirea pe care a fost zidită Biserica.

Voi spuneți: „Eu sunt lutheran“; „eu sunt baptist“; „eu sunt presbiterian.“ Asta nu înseamnă nimic la Dumnezeu, nici o pocnitură de deget. Ce este atunci? este Hristos, care este descoperit, iar El este Cuvântul. Dacă Cuvântul este descoperit, atunci El se aduce pe Sine la exprimare. Înțelegeți asta? Aceasta a fost hotărârea și planul lui Dumnezeu, pentru că Isus Hristos s-a adus pe Sine la exprimare, luând asupra Sa propria lege, trăind după aceasta, împlinind legea Sa prin moartea Sa. Hristos .Dumnezeu a murit ca trup, pentru a condamna păcatul în trup, pentru a-și recupera o Mireasă pentru Sine, care este răscumpărată și care va crede numai Cuvântul lui Dumnezeu, și care nu va face ca Eva, să schimbe Cuvântul cu închipuiri mintale omenești. O vedeți acum?

Acesta este planul lui Dumnezeu. Nașterea din nou descoperă aceasta. Dacă un om spune că el ar fi fost născut din nou, dar încearcă să transfere aceste făgăduințe ale lui Hristos pentru aceste zile din urmă într-o altă epocă dacă-L face pe El un Hristos de ieri sau de mâine, dar

nu de azi, înseamnă că persoana respectivă se află într-o orbire a celui rău. Tot așa este un om, care zice că ar crede, dar în el nu se vede nimic din ceea ce a spus Isus în Marcu 16: „Aceste semne vor urma celor ce cred ... în toată lumea și în orice timp.“ Scoatere de draci, vorbiri în alte limbi, toate manifestările darurilor vor urma nu că ar trebui ci ele trebuie și vor urma. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece!

În felul acesta El se aduce la exprimare în fiecare în parte, indiferent dacă el este intelectual sau dacă nu cunoaște nici măcar A-B-C-ul. Mulți dintre apostoli nu au cunoscut literele. Dar ei L-au cunoscut pe Hristos! Ei l-au ascultat pe Petru și pe Ioan, nu pentru că au fost într-un seminar. Ei spuneau, ei ascultau și observau că acești oameni au fost împreună cu Hristos, după ce-l vindecase pe acel paralizat la poartă. Ei știau că ei au fost cu Hristos. Nașterea din nou este Hristos în voi este o descoperire. Dumnezeu v-a descoperit această taină mare, și aceasta este nașterea din nou. Acum ce veți face, dacă sunt adunați toți aceia în a căror descoperire există o armonie deplină, și Dumnezeu se exprimă prin Cuvântul Său prin aceleași fapte, fac aceleași lucrări pe care le-a făcut El atunci, pentru a confirma Cuvântul Său? O, dacă Biserica și-ar recunoaște numai poziția ei! Ea o face într-o zi când va înțelege ce înseamnă aceasta; atunci va veni răpirea.

Ați observat asta? Pavel nu L-a cunoscut pe Isus după trup. Singurul fel în care L-a cunoscut Pavel, a fost o descoperire printr-o vedenie. Așa este? Pavel L-a cunoscut pe Isus numai printr-o descoperire, exact aceeași descoperire pe care o primise și Petru. Petru Îl văzuse în trup, dar el nu-L cunoștea după trup, pentru că Isus i-a zis: „Nu carnea și sângele ți-au descoperit. Nici viața Mea proprie nu ți-a descoperit-o, ci Tatăl Meu, care este în ceruri, ți-a descoperit-o, că El este Cuvântul lui Dumnezeu. Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea.“

Oamenii umblau cu El și aveau de lucru cu El. Dar Pavel avea ceva mai mult decât ceilalți apostoli. Ei spuneau: „Eu am o descoperire mai mare ca tine, Pavele, pentru că, știi tu, eu am umblat cu El. Eu am fost cu El la pescuit. Eu L-am auzit vorbind. EL a șezut cu mine într-o barcă, și mai târziu El mi-a spus: să mergem acolo și să pescuim și vom prinde mai mulți pești. Noi am făcut ce a zis El. Noi L-am văzut făcând lucruri mari.“

Dar Pavel L-a văzut după ce El murise și înviase, dar i se descoperise în stâlpul de foc, care-i călăuzise pe copiii lui Israel! Pavel, care era un iudeu, nu L-ar fi numit niciodată „DOAMNE“, dacă el nu ar fi văzut descoperirea, știind acum că El este același, ieri, azi și în veci.

Cu alte cuvinte, El a spus: „Pavel, Eu sunt azi același Dumnezeu care am fost ieri. Aici sunt în aceeași lumină, din stâlpul de foc, cu care Moise a vorbit din tufișul arzător.“ Nu-i de mirare, că el a putut despărți în epistola către Evrei, legea de har. El a întâlnit același stâlp de foc. EL a zis: „EU sunt Isus pe care tu Îl prigonești.“

EL este azi în același mod! Pentru că El se descoperă și se confirmă în același stâlp de foc; EL descoperă taina lui Dumnezeu, care a fost ascunsă dinaintea întemeierii lumii! Pavel Îl cunoștea doar prin descoperirea primită. Petru Îl cunoștea prin descoperire! El a umblat cu El, a vorbit cu El. De aceea puteți să vă bazați pe acest Cuvânt. Eu am spus de curând, că El este Cuvântul. Un învățat poate să se așeze și să citească acest Cuvânt în așa fel, ca să vă înnoade mintea voastră cum vrea; pentru că el este înțelept și viclean. Luați de exemplu un preot catolic sau pe vreunul care este învățat în Biblie la seminar, un teolog baptist sau pe altul; el vă va lăsa impresia că voi nu știți absolut nimic. De ce? Pentru că el cunoaște Cuvântul numai după trup.

Dar singurul mod, prin care sunteți mântuiți este, dacă Îl cunoașteți prin descoperire. Eu aș putea lua învățătura baptiștilor și să vă prind pe voi pentecostalii, și aș putea să vă arăt o sumedenie de lucruri, despre care voi nu ați știut nimic. Așa este. Dar asta nu înseamnă nimic; toate aceste lucruri la un loc nu sunt Biserica Lui. Biserica Lui este El Însuși, descoperit! Amin. Înțelegeți asta? EL a spus-o prin Cuvântul Lui, că El este Dumnezeu.

Cum puteți să spuneți „Tată, Fiu, Duh Sfânt“ și apoi să fiți botezați în formula aceasta? Așa ceva este păgânesc, nu-i așa? Cum puteți spune, că-L cunoașteți pe Isus Hristos (EL este Cuvântul), dacă nu există un text în Scriptură în care cineva, cândva să fi fost botezat în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt“? Și voi, mișcarea „Isus Singur“, care folosiți doar numele „Isus“ la botez eu cunosc personal patru, cinci oameni cu numele de Isus. Vedeți deci unde vă duc denumiri voastre? Acesta este întunericul și rezultatul jertfei lui Cain, care a adus fructe în loc de sânge. Dar descoperirea a venit prin

sângele Domnului Isus Hristos, care este sângele lui Dumnezeu celula de sânge care a fost creată în trupul Mariei.

Pavel L-a cunoscut prin descoperire. Așa Îl cunoaștem și noi azi numai în felul acesta. Să nu spuneți: „Eu sunt metodist.“ Asta nu înseamnă nimic. „Eu sunt baptist.“ Asta nu înseamnă nimic. „Eu sunt catolic.“ Asta nu înseamnă nimic. Dar prin descoperire, Dumnezeu v-a făcut de cunoscut Cuvântul Lui. EL este Cuvântul. Prin ce cunoașteți voi, că a fost o descoperire? Aceasta trăiește în voi și se aduce prin voi la exprimare.

Bisericele denominaționale au uitat de mult timp această descoperire mare. Așa este. Ei au uitat descoperirea adevărului. Atunci când Luther s-a ridicat, el era un om mare. El avea descoperirea pentru timpul acela. El era în ordine, el era acela din vremea lui. El avea descoperirea, dar după ce plecase, vedeți ce au făcut. Wesley avea un mesaj; vedeți ce au făcut ei. Și mișcarea penticostală, la începutul ei, avea un mesaj. Vedeți ce au făcut ei pe parcurs. A fost același lucru, când Dumnezeu a trimis Israelului un stâlp de foc, un prooroc, jertfa, descoperindu-Se personal printre ei, scoțându-i din Egipt prin Marea Roșie. Ei vroiau o lege, ca să aibă cărturari mari, care să ocupe funcții importante. Ce se întâmplase? Ei au fost lăsați să pribegască patruzeci de ani prin pustie, și nici una din organizațiile lor (a lui Core) nu au intrat înăuntru. Iosua și Caleb au fost singurii care au pășit în față și au spus: „Noi suntem în stare să ocupăm țara.“ Ei priveau la făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu. Ceilalți însă au murit în pustiu, iar Isus a spus: ei au pierit pentru totdeauna. Așa este. După ce El și-a arătat binecuvântările și puterea prin toate epocile, ca la Luther și Wesley, aici s-a întâmplat același lucru.

Atunci ei au spus: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie.“

EL le-a răspuns: „Și toți au pierit“ asta înseamnă, despărțit de Dumnezeu pentru totdeauna. Trupurile lor au pierit în pustie. Ei erau morți. „EU sunt pâinea vieții, care a venit de la Dumnezeu din cer.“ Ei nu au putut să înțeleagă. Ei pur și simplu nu au putut înțelege.

Biserica denominațională a uitat aceste lucruri demult. Ei posedă doar mesaje învățate de la intelectuali, au acceptat puțină știință și au devenit membri în locul descoperirii adevărului din Cuvânt.

Acum, priviți aici. Noi spunem azi: „Credeti că Dumnezeu ne-a

însărcinat ca să mergem în toată lumea, să vindecăm bolnavi, să predicăm Evanghelia și să scoatem draci?“ „O da, eu cred, așa este, DAR ...“ Vedeți?

O femeie care a vorbit cu mine zilele trecute, mi-a spus: „Dar toate bisericile sunt într-o înțelegere unitară.“

Eu am spus: „Nici una din biserici nu corespunde cu adevărul și nici ei între ei nu sunt una.“ Acolo mai era de față un catolic. Eu am spus: „Cum este cu voi? Tu ești metodistă și el este catolic. Sunteți voi una?“ Eu am spus în continuare: „Acest papă caută să vă unească pe toți. Aceasta este o treabă bună pentru toți acești oameni. Dar Biserica lui Dumnezeu nu are nimic comun cu aceasta“ absolut nimic. Ea este în afara acestui grup. Da. Pe ei nu-i poți uni. Unul crede una, altul alta. Metodistii au un botez prin stropire, baptiștii botează prin scufundare dar ambii refuză pe Duhul Sfânt în plinătatea și puterea Sa. Ei spun: „Noi L-am primit pe Duhul Sfânt când am devenit credincioși.“ Biblia însă spune: „Ați primit voi pe Duhul Sfânt, după ce ați devenit credincioși?“ Aceasta este deosebirea. Vedeți voi? Așa este corect. Alții spun: „Noi suntem biserica catolică. Noi am început demult; noi am făcut una și alta.“ Metodistii spun: „Noi suntem bazați pe Sfânta Scriptură.“ Isus a spus: „Aceste semne vor urma celor ce cred.“ Cum stăm cu aceasta? „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi“ orice creatură, orice persoană care crede în El. Dar cum stăm cu aceasta? Acestea sunt cuvintele Lui! „Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.“ Cum stăm față de acest Cuvânt?

Ce este? O stare amestecată. Acum priviți aici. Dacă luați un bob frumos de grâu dar nu este un bob original voi luați acest bob, care este foarte frumos. Voi îl semănați. Ce se întâmplă? Un fir mic răsare, îngălbeneste și se ofilește. Asta se întâmplă cu orice denominațiune, dacă este încrucișată cu cuvintele oamenilor și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vor veni în fața adevărului al semnelor și minunilor, până la cele spuse de Isus, despre credința în Cuvântul Lui, apoi îngălbeneste și ei spun: „Noi nu putem accepta așa ceva“, și pășesc înapoi.

Așa s-a întâmplat cu iscoadele care au intrat în țară și au privit în Canaan. Ei s-au întors și au spus: „O, noi suntem ca niște pitici în comparație cu uriașii de acolo. Noi nu putem să-i biruim pe amaleciți și pe toți ceilalți.“ Ei au plecat înapoi. Dar Iosua și Caleb, care erau

bărbați adevărați prin Cuvântul lui Dumnezeu, știau că Dumnezeu a spus: „EU vă dau această țară.“ Ei spuneau: „Noi suntem mai mult decât în stare, să luăm în primire această țară făgăduită.“

Depinde mult din ce sunteți născuți. Dacă sunteți născuți din Cuvântul lui Dumnezeu, atunci acest Cuvânt are întâietate în Biserica Sa. EL pentru asta a murit, acesta este scopul Său, ca să aibe întâietate și să lucreze în Biserica Sa. Lăsați ca mai întâi să strălucească Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent cum vor arăta toate celelalte lucruri. Pe mine nu mă interesează ce vor spune intelectualii. Asta nu are nimic comun cu EL. Cuvântul lui Dumnezeu a spus-o, de aceea suntem mai mult decât în stare să ocupăm țara! „Dacă aș predica așa ceva în comunitatea mea“, îmi spunea un predicator „atunci aș predica celor patru pereți ai bisericii.“

Eu am spus: „Eu le-aș predica ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu.“ Noi putem s-o facem, pentru că Dumnezeu a poruncit-o. Amin!

O, ei aici se scuză. Din cauza aceasta ei sunt orbi pentru mesajul acestui timp din urmă, în care Dumnezeu se confirmă. Ei încearcă să încadreze această lucrare într-un fel de spiritism, sau vreo iluzie spirituală. Vedeți, ei încearcă să facă ceva din această lucrare, ceea ce nu este; exact așa cum au făcut-o ei întotdeauna, când Isus era aici pe pământ.

Ei L-au numit Belzebub, un vrăjitor. Acum ei spun că este o telepatie spirituală, știind însă că EL stă acolo și privește peste oameni și poate să le deosebească gândurile care sunt în inimile lor! Biblia a spus acest lucru. Nu scrie în Evrei 4: „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și este mai ascutit decât orice sabie cu două tăișuri, și deosebește toate gândurile inimii.“? EL a fost acest Cuvânt. Dacă acest Cuvânt găsește întâietate într-un om, atunci are loc același lucru, pentru că EL este Cuvântul. Amin! Eu nu pot să înțeleg cum de vă mai poticniți de aceasta. Totul este clar pe deplin.

Aceasta este cauza pentru care ei sunt orbiți. Totul este asemănător cu zilele când Hristos era pe pământ. Ei șchioapătă în același fel. Ei spuneau: „EL este Belzebub.“ Ei Îl vedeau pe EL făcând lucruri mari, și totuși spuneau: „EL a fost născut ca un copil nelegitim și este deosebit. EL are drac, este samaritean de dincolo. Are drac, de

aceea poate El să facă lucruri mari.

“ Isus a spus: „Asta am să v-o iert.“ (Vedeți, ei au atribuit lucrările lui Dumnezeu unui duh rău.) „Asta vreau să v-o iert, dar când va veni Duhul Sfânt, și voi veți spune un cuvânt împotriva, atunci nu vi se va ierta, nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare (în ziua cea mare).“

Voi vedeți, cât de clar este scris în Scriptură; dacă oamenii vor veni în ziua aceea, indiferent cât de învățați vor fi aici, sau din care denominațiune fac parte, ei vor fi condamnați, așa se va întâmpla! Ei L-au batjocorit pe Duhul Sfânt, când v-au numit „fanatici religioși“, sau v-au jignit cu înjurături. Biserica lui Dumnezeu trebuie să suporte în toate timpurile.

Chiar Pavel spunea înaintea lui Agripa: „Eu Îl slujesc pe Dumnezeul părinților noștri, în felul .denumit erezie.“

Vedeți care era adevărul cel mare al lui Hristos. Dar azi oamenii spun: „Este o denominațiune.“ Este Isus Hristos; nașterea din nou a descoperit în voi, că El are întâietatea pentru ca Să-și aducă cuvintele Lui la exprimare. Tot ce a promis El pentru aceste zile din urmă, El poate s-o ducă la împlinire prin trupul Său, lucrând prin El. Amin. Este exact Cuvântul Lui Dumnezeu descoperit. Observați numai. Este exact așa ca în zilele lui Isus pe pământ. Dumnezeu însuși are cheia pentru această descoperire a lui Hristos. Credeți asta? Școlile de teologie nu pot găsi niciodată taina. Isus a spus în Luca 10, 21-24: „Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.“

Priviți înspre învățații acelui timp, pe iudei, bărbați învățați în legea lui Moise, priviți organizațiile fariseilor, saducheilor, etc., toate aceste organizații mari. Isus a spus despre ei: „Voi sunteți orbii care-i călăuzesc pe alți orbii; bine a zis Isaia despre voi: „Aveți urechi și nu auziți, aveți ochi și nu vedeți.“ Pentru că Isaia a spus asta în Duhul, Dumnezeul cerului v-a orbit ochii voștri. Voi faceți același lucru ca Eva, acceptând partea mintală și nu știți nimic despre Duhul lui Dumnezeu. De aceea nu vor cădea toți în groapă, orbii și călăuzele?“ Călăuza va cădea cu orbul, pentru că și el este orb. Călăuza va cădea el este o călăuză oarbă. Ei cad amândoi în groapă.

Numai Dumnezeu singur are cheia. EL a exprimat același lucru în ceea ce am spus mai înainte; eu am citit, căci El a spus: „Ce spun

oamenii, cine sunt Eu, Fiul Omului?“ Iar Petru a zis: „TU ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.“ EL a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona. Nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. Numai pe această descoperire voi zidi Biserica Mea. Porțile iadului nu o vor birui.“

Acum, priviți aici. Nu există școală, nici teologi și nici învățați în toate școlile amintite în Biblie, care ar fi știut ceva despre aceasta. Ei nu știu nimic din taina Lui. Este imposibil ca ei să știe ceva despre planul Lui. Dumnezeu a ascuns aceste lucruri de acești învățați, ca ei să nu cunoască sensul lucrurilor. Aceasta este o lucrare personală și individuală a fiecărui om, în care îi este descoperit Hristos. Dacă voi ziceți: „Mie mi s-a descoperit“, iar dacă viața pe care ne-a arătat-o Hristos în Biblie (aceeași viață este în El) nu apare în voi, atunci ați avut o descoperire falsă!

Dacă ar exista posibilitatea de a altoi o plantă de bostan într-un păr, aceasta ar produce bostani. „După roadele lor să-i recunoașteți.“ Așa este. Dacă ați planta o viță, iar prima recoltă a vițelor ar aduce struguri, al doilea lămâi, următorul pere, apoi mere, înseamnă că acolo au fost altoite alte lucruri care produc propria lor viață. Fiecare denotațiune va purta viața ei specifică. Dar dacă această viță originală va produce cândva o mlădiță nouă (nu una altoită din afară), aceasta va produce struguri, așa cum a făcut-o prima. Iar dacă viața lui Isus va aduce cândva un alt trup de credincioși la viață, acesta va produce și va purta același rod, ca și primul, ei vor putea scrie un nou capitol „Faptele apostolilor“, pentru că va fi aceeași viață. Vedeți ce vreau să spun? De aici nu puteți să vă îndepărtați așa de ușor. Este viața lui Hristos în voi, care v-a fost dăruită prin Duhul Sfânt care trăiește viața Lui prin voi. Dar ceilalți sunt orbi, care-i călăuzesc pe alți orbi.

Observați, numai Dumnezeu singur posedă această cheie. Nici un teolog nu poate s-o spună. Ei nu cunosc lucrurile care le sunt ascunse. Ei nu știu nimic despre toate acestea. „Acum“ spuneți voi, „eu am un titlu academic“. Pentru mine și pentru fiecare credincios, la fel pentru Dumnezeu, asta arată cât de departe sunteți de El sunteți rămași în urmă. Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin instruire intelectuală. EL nu a fost cunoscut în felul acesta; nici prin explicații.

Dumnezeu este cunoscut în simplitate și prin descoperirea lui

Isus Hristos, chiar și în persoana cea mai neșcolită. Vedeți voi? Nu este teologia voastră. Este o descoperire a lui Isus Hristos. „Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea“ nici o altă stâncă nu este primită; nu sunt acceptate alte lucruri; nici o stâncă romană; nici o stâncă protestantă; nu o altă părere, absolut nimic, decât descoperirea lui Isus Hristos prin nașterea din nou. Asta se naște în voi și vă împarte viața Lui. Viața voastră a dispărut, iar viața lui Isus Hristos și stăpânirea Lui se reflectă în voi, pentru ca oamenii să vadă .această viață, iar El să facă aceleași lucrări, semne și minuni prin voi, pe care le-a făcut atunci. Toate lucrurile care sunt în afara acestei sfere, nu au nici o importanță.

Vedeți, cum se desfășoară marea descoperire a lui Dumnezeu. Din lipsa acestei descoperiri avem atâtea despărțiri, dispute, înșelări și dispreț printre noi. Vedeți, chiar și învățătorilor le lipsește această descoperire.

Pavel spunea, după ce a avut o descoperire puternică a lui Hristos, 1 Corinteni cap. 2 citați și notați-vă: „Eu nu am venit la voi cu înțelepciune omenească.“ Priviți înspre acest bărbat, care a avut cu adevărat cunoștință. Priviți-l pe acest bărbat, care avea studii. „Eu nu am venit niciodată la voi cu astfel de cuvinte.“ Dar să citim repede. Puteți să vă ridicați pentru un minut în picioare, dacă citim un verset sau două? Eu doresc să citesc pentru oamenii care aud cândva benzile; ei vor avea această posibilitate. Noi citim din 1 Corinteni cap. 2, 1-4. Ascultați-l pe acest mare apostol, Pavel, pe slujitorul învățat al lui Dumnezeu:

„Cât despre mine fraților, când am venit la voi n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită."

(Eu nu am spus niciodată: „Eu sunt doctorul cutare.“)

„Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit. Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.“

Vedeți, asta este Evanghelia. Isus a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia.“ EL a spus: „Mergeți și predicați.“ Cu alte cuvinte, demonstrați puterea Lui și aceste semne vă vor urma. Nu ajunge numai învățătura. Este necesar Duhul lui Dumnezeu, care

lucrează aceste semne. Ascultați mai departe vers. 5:

„... pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.“

Vedeți, omul trebuie să se transforme. Acum eu nu pot să declar și să spun: „EL nu este același“, dacă El este același. Dacă aș face așa ceva, sau vreun alt om mi-ar povesti așa ceva, asta mi-ar arăta, că el nu posedă tripla descoperire a lui Dumnezeu.

„Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți. Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă ...“ (vedeți tripla taină a lui Dumnezeu!) „... pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n-a cunoscut-o niciunul dintre frunțașii veacului acestuia ...“ (nici unul dintre rabini, sau altcineva n-a știut) „... căci dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.“

Voi spuneți: „Aici însă te înșeli cu rabinii și cu predicatorii.“ Dar cine L-a răstignit? O, noi putem citi în continuare; citiți mai departe, noi trebuie să economisim timpul; dar nu este prea târziu, însă mai este mult de spus, dacă Domnul ne ajută.

Pavel, acest om mare și învățat, nu a încercat niciodată să prezinte oamenilor concepțiile sale teologice. El a primit în smerenie Cuvântul lui Dumnezeu, și el a trăit după Cuvânt, în așa fel ca să ajungă la exprimare. El a dus o viață sfântă, încât ceilalți au văzut așa de mult pe Isus Hristos în el, încât cereau baste pentru a le pune peste bolnavi. Aceasta este viața lui Isus Hristos. Nu ca cineva să spună: „Vedeți ce a făcut Ilie pe vremea aceea ..., dar asta a fost pe vremea lui.“ Asta a crezut lumea. Preoții intelectuali și toți ceilalți au gândit așa, dar credincioșii știau altfel. Ei văzuseră descoperirea lui Isus Hristos, care era în Ilie; aceeași era în Pavel și a adus viața la exprimare, pentru că el era un prooroc. El a prezis lucruri care urmau să se împlinească și care s-au împlinit cu precizie, iar ei știau că aceasta este confirmarea lui Dumnezeu pentru un prooroc. Ei știau că el este proorocul lui Dumnezeu. Nimeni nu-i putea despărți de acest adevăr.

Când au auzit ce lucruri povestește apostolul Petru, care urmau să se împlinească, ei au spus: „Lasă doar o umbră să treacă peste mine.“ Amin! Aceasta este Biserica; acei ce cred. Aceste lucruri au fost

descoperite. Ce a spus apostolul Pavel? „Pentru faptul că am un grad academic, mă cred ei?” Nu! El a spus: „Eu am uitat toate acele lucruri; înțelepciunea omenească trebuia să moară în mine. Eu Îl cunosc numai în puterea învierii Lui. În felul acesta am venit la voi, cu dovada Duhului.” Ce era? El L-a mărturisit pe Isus Hristos ca același ieri, azi și în veci. Aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus, le-a făcut și Pavel. Ei vedeau că Tatăl ceresc, care S-a făcut de cunoscut într-un spin care ardea, care a descoperit tainele Sale lui Pavel, le descoperă și aici; EL este același în fiecare epocă. Triplul mod al lui Dumnezeu ieri, azi și în veci. Cine este El? Răscumpărătorul Bisericii Sale. EL are întâietatea în Împărăția viitoare. Amin! Vedeți? Totul este așa de desăvârșit, cum nu se poate mai bine.

Oh, să luați aminte. Duhul Sfânt este singurul Descoperitor al descoperirii divine a lui Hristos. Nici o școală nu poate face aceasta; nici un cărturar, nici un om, indiferent cât ar fi el de învățat sau de predat lui Dumnezeu; nici un om nu poate să o facă. Eu aș putea s-o subliniez mai tare. Câți creștini sunt aici, care sunt născuți din nou? (Ridicați mâinile.) Câți sunt umpluți cu Duhul Sfânt? În ordine. Asta ajunge. Bine.

Luați aminte, EL face aceasta numai pentru cei aleși. „Toți acei pe care mi i-a dat Tatăl, vor veni, și nici un om nu poate veni decât dacă Tatăl l-a atras.”

Priviți la acești preoți, care spuneau: „Acest om este Belzebub. EL este un vrăjitor. EL este un drac.”

Apoi femeia, care a venit acolo și care trăise cu șase bărbați. Ea avusese deja cinci și trăia acum cu al șaselea; dar Isus i-a spus: „Du-te de cheamă pe bărbatul tău și veniți aici.”

Ea a zis: „Nu am bărbat.”

EL a răspuns: „Cinci ai avut și cel cu care trăiești acum, nu este soțul tău.”

Ea a spus: „Doamne ...” Ce se întâmplase? Lumina nimerise acest bob de sămânță. Atunci când lumina i-a nimerit pe acei preoți, ei au spus: „Acest om este un vrăjitor.” Vedeți? Acolo nu era viață, ci un amestec. Tu te poți ridica numai până la nivelul organizației tale, dar mai departe ai murit. Dar femeia aceasta era o sămânță adevărată.

Ea a spus: „Doamne, eu recunosc ...” Eu pot să văd cum s-au

luminat ochii ei mari, cu lacrimi pe față. „Doamne, eu recunosc acum, că Tu ești un Prooroc. Eu îl așteptam pe Mesia, iar dacă vine acest Mesia, El va face exact aceleași lucruri. EL ne va spune aceste lucruri.“

EL a spus: „EU sunt ...“

„O, Doamne ...“ Ea a lăsat vasul ei acolo. „Aici este El! Veniți și vedeți un om care mi-a spus aceste lucruri.“ Ce era? lumina lovise sămânța de grâu. Viața apăruse.

Astăzi este același lucru. Dar teologii spun: „Așteaptă doar o clipă. Eu vreau să aflu, dacă a spus-o cutare sau cutare ... sau pastorul Moody.“ Dar ce are a face pastorul Moody cu aceasta, în timpul acesta? Pastorul Moody a trăit în vremea lui, dar nu acum. Sigur că nu! Luther a trăit pe vremea lui, dar nu în timpul lui Wesley. Wesley a trăit pe vremea lui, dar nu în timpul penticostal. Penticostalii au trăit pe vremea lor, dar ei sunt foarte îndepărtați de aceste lucruri din ceasul acesta. Noi suntem în ceasul de pe urmă. Desigur. Ei au format organizații și au semănat deznădejde, voind să dovedească că nu ar fi nimic. Cuvântul nu a fost confirmat exact în puterea Sa. Ei au format denominațiuni, apoi au pus boabe artificiale printre boabele adevărate, și acolo au murit. Holda devenise neproductivă. Așa este. Au apărut neghină și urzici, care au crescut deasupra originalului și totul a mers înapoi. Apoi ei au arat câmpul încă o dată și au început din nou; ei au semănat boabe autentice, dar puține plante apăruseră și au fost înecate.

Dar Dumnezeu a spus că va scoate în aceste zile un popor, care este spălat în sângele Lui. Acesta a fost ales dinainte ca să fie acolo; trebuie să fie acolo. Dumnezeu a spus-o. Semnul adevărat se află în Maleahi; anume că El va restitui totul în zilele de pe urmă aceste lucruri mari, pe care El le-a .făgăduit. EL ne va dăruia descoperirea. Ce urma să se întâmple? Credința părinților (de la Rusalii) trebuie readusă copiilor. Vedeți voi? Așa este aceeași lucrare, același stâlp de foc a apărut; aceleași semne, aceleași minuni, același Isus: de a-L prezenta pe același, de a-L predica pe El ca același ieri, azi și în veci, confirmat în mijlocul nostru. „EU vreau să restitui“, zice Domnul, „toți acei ani, care au fost mâncați în timpul metodiștilor, a baptiștilor, a catolicilor și a celorlalți ei au ros din credință, până ce a rămas doar un ciot denominațional, în care nu mai există nici o sămânță.“ „Dar Eu vreau să restitui“, zice Domnul, „toți acei ani ...“ Ce? „Toate semnele și minunile, de la care ei

s-au îndepărtat. EU îi voi readuce din nou direct la planul original, și Eu îl voi restitui din nou“, zice Domnul. Acest profet este un profet confirmat. Cuvintele lui trebuie să se împlinească. Amin.

Numai Duhul Sfânt singur, este Descoperitorul descoperirii divine a lui Hristos și El a fost Cel ce a descoperit în toate epocile. Gândiți-vă, în toate timpurile! La cine a venit Cuvântul Domnului? numai la prooroc. Așa este, iar proorocul trebuia să fie confirmat mai întâi de Dumnezeu. Nu pentru faptul că el zicea, că ar fi un prooroc, ci pentru faptul că el era născut ca prooroc și confirmat, pentru că totul ce spunea el, era conform Cuvântului și se împlinea, iar toate celelalte trebuiau să cedeze. Vedeți voi? Cuvântul Domnului venea numai prin Duhul Sfânt. Biblia spune că : „În vremurile străvechi, oamenii au scris Cuvântul mânați de Duhul Sfânt.“

Vedeți, Ioan Botezătorul nu L-ar fi recunoscut niciodată pe Isus, dacă Duhul Sfânt nu ar fi arătat înspre El. Este corect? Ioan Botezătorul, acest prooroc mare, a pășit în față și a spus: „Acolo este Unul, chiar acum în mijlocul vostru. Aici undeva este un om obișnuit; Acela este Mielul lui Dumnezeu.“ Ioan a spus apoi: „Eu mărturisesc, că eu am văzut cum a coborât Duhul Domnului (Duhul Sfânt) ca un porumbel din cer, și El a venit peste El și un glas a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.“ Ce era? Duhul Sfânt a spus: „Eu voi arăta înspre El.“

Acesta este singurul mod în care voi Îl puteți recunoaște azi; singurul mod, în care puteți primi tripla descoperire a lui Dumnezeu, este prin Duhul Sfânt. Și singurul mod, în care se poate înfăptui, este ca voi să fiți aleși dinainte ca s-o vedeți. Dacă nu sunteți, înseamnă că nu o veți recunoaște niciodată, pentru că lumina poate străluci, iar voi veți pleca și veți râde, refuzând totul cu o explicație firească, în timp ce Dumnezeu adevărat se descoperă pe Sine, confirmând lucrarea Sa. Vedeți? Dar dacă nu există ceva în voi ca s-o vedeți, atunci nu veți vedea nimic.

Dumnezeu nu a spus niciodată: „EU voi alege pe cutare“, ci El a știut-o dinainte; motivul pentru care El putea să aleagă dinainte, este că El este veșnic. EL este veșnic, de aceea El știa totul. EL știa despre sfârșit; EL cunoștea sfârșitul de la început. EL este Dumnezeu. Dacă El nu ar putea să facă asta, atunci El n-ar fi Dumnezeu. Da, El este veșnic.

Așa este.

Ioan nu L-ar fi recunoscut niciodată, dacă Duhul Sfânt nu i-ar fi dat un indicator. Vedeți voi cum ascunde Dumnezeu taina Sa înaintea celor mari și învățați? EL o descoperă în simplitate celor ce sunt aleși dinainte ca să vadă. Priviți! Alții stăteau acolo și nu au văzut porumbelul. Ei nu au auzit nici un glas. Totul a fost trimis numai pentru sămânța aleasă dinainte. „Ales dinainte?” El era ales dinainte.

Cu 712 ani înainte de nașterea lui Ioan, Isaia era în Duhul și a spus: „Este glasul unui predicator în pustie: pregătiți un drum pentru Dumnezeul nostru ...” Acum, dacă Isaia a putut s-o vadă atunci, nu a putut Maleahi să vadă același lucru? Acest ultim prooroc era ales dinainte pentru a încheia Vechiul Testament și pe toți acești prooroci, acest prooroc mare, care stă acolo la încheierea unei epoci lungi. Poate cineva va întreba: „Ioan a fost ales dinainte?” Desigur că era. Și Maleahi l-a văzut. Isus a vorbit despre el, spunând: „Dacă puteți să credeți, el este acela despre care s-a spus: EU trimit pe solul Meu înaintea Mea (Mal. 3) ca să-Mi pregătească un drum.” Vedeți voi, el era ales dinainte ca să cunoască acest mesaj. Nu-i de mirare că el a putut să vadă dincolo în veșnicie, văzând cum a coborât acest porumbel, această lumină, care a fost odată cu poporul Israel în pustiu, acum coborâse din nou lângă Iordan. Însuși Dumnezeu a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” Dumnezeu și omul deveniseră una. „Eu depun mărturie”, spunea Ioan, „eu L-am văzut pe Cel născut din Tatăl. Eu sunt un martor al acestei lucrări.” Amin!

Asta este: simplitatea. Tatăl lui Ioan era un teolog mare, știți voi. El a fost la o școală teologică. Se părea că Ioan se întoarce la denominațiunea tatălui său. Dar așa ceva nu era în voia lui Dumnezeu. Atunci când Dumnezeu l-a atins înaintea nașterii sale, el l-a primit pe Duhul Sfânt, trei luni înainte de a se naște. Când s-a dus Maria acolo sus în vizită, iar Ioan era de șase luni în trupul mamei sale, dar mușchii lui încă nu se mișcaseră, Elisabeta s-a temut foarte tare. Mușchii cei mici creșteau de fapt, dar mama lui nu putea să simtă nici o viață. Dar când a venit Maria și a îmbrățișat-o, punând mâinile peste ea, spunând: „Dumnezeu mi-a vorbit, și eu voi avea un copil.”

„Ești măritată cu Iosif?”

„Nu!”

„Maria, cum poate fi așa ceva?”

„Duhul Sfânt mă va preumbri și se va întâmpla aceasta în mine. Eu trebuie să-I pun numele Isus. EL va fi Fiul lui Dumnezeu.”

După ce a pronunțat cuvântul Isus, a început micuțul Ioan să tresalte și să se miște în trupul mamei sale. Ea a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu. De unde vine aceasta, ca mama Domnului meu să vină la mine?” Mama Domnului meu! Oh! „De unde îmi vine asta, ca mama Domnului meu să vină la mine? Iată, când am auzit glasul salutului tău, a tresăltat copilul în trupul meu de bucurie.”

Nu este de mirare că el nu a vrut nici un seminar, nu a dorit pe nimeni să-i administreze o dogmă sau alta! El avea o lucrare și o însărcinare importantă. El era un om al naturii. El a ieșit în pustiu și a așteptat. Dumnezeu l-a chemat acolo afară și i-a dat descoperirea. (Vedeți, aici aveți din nou descoperirea!) EL a zis: „EU îți voi spune cine este El. Tu ești un prooroc. Cuvântul îți sună ție. Tu știi cine ești. Tu trebuia să vii.” (Aceasta dă răspuns la întrebarea de duminică trecută. Vedeți voi?)

„Tu știi cine ești, Ioane. Fii liniștit. Să nu spui nimic. Du-te acolo afară, iar dacă Îl vei vedea pe Acesta, va veni un semn ca o lumină din cer, în chipul unui porumbel. EL va fi Cel pe care-L vei vedea.” Aici este motivul, când Isus a mers în apă și Ioan a văzut porumbelul coborând, zicând: „Iată, acesta este Mielul lui Dumnezeu! Acolo este El!

EL este Acela care poartă păcatele lumii!”

Isus a mers de-a dreptul în apă la el. Ochii lui Ioan au întâlnit ochii lui Isus. (Ei erau rudenii de gradul doi. Maria și Elisabeta erau verișoare de gradul unu.) Privirile lor s-au întâlnit. Acolo stătea Dumnezeu și proorocul Lui. Amin! Ioan a spus: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine. De ce vii Tu la mine?” Isus a spus: „Lasă să fie de data asta așa cum este necesar, ca să se îplinească toată dreptatea.”

De ce a făcut-o Ioan? pentru că El era jertfa, (Ioan era un profet; el o știa) iar jertfa trebuia spălată, înainte de a fi adusă la altar. O, el a acceptat-o și L-a botezat. După ce o făcuse, iată că s-a deschis cerul, iar acest porumbel a venit peste El și un glas a zis: „Acesta este Fiul Meu, în care îmi găsesc plăcerea.” În ordine. Noi vedem, că lui i se descoperise taina. Alții stăteau acolo și nu auzeau nimic. Numai Duhul

Sfânt descoperă cui vrea El.

Tot așa s-a întâmplat, când El s-a descoperit lui Pavel; o altă sămânță aleasă dinainte. Poate că el a spus: „Dacă pot să prind această grupare, o voi rupe în bucăți, pentru că eu sunt dr. Saul. Eu am fost învățat de dr. Gamaliel. (Eu vin de la dr. Moody mișcare a Bibliei, sau din altă parte.) Eu sunt un învățat. Eu știu despre ce vorbesc. Eu voi rupe acest grup de fanatici (sfînți) în bucăți. Eu te rog, sfinte părinte. Dă-mi permisiunea ca să mă duc într-acolo, și eu îi voi aresta pe fiecare din acești dezordonați și nesupuși. Noi vom pune capăt acestor povești despre vindecare divină.“ El și-a împachetat valiza și a spus: „Eu mă duc într-acolo.“ În aceeași zi, cam pe la ora 11, a strălucit o lumină în fața lui, iar el a căzut la pământ.

De ce? El era o sămânță aleasă dinainte. Dumnezeu a zis despre el: „EU L-am ales. EU îi voi arăta cât va trebui să sufere pentru Numele Meu. EU îl voi trimite la neamuri, iar aceștia îl vor disprețui cât vor putea, și totuși el va purta Numele Meu.“

Pavel a mers în pustiu; el a rămas acolo trei ani și jumătate în Arabia până ce toate științele religioase au fost îndepărtate de la el, până ce el a acceptat Cuvântul, devenind una cu acesta, și astfel un prizonier al lui Isus Hristos. Apoi s-a întors în lanțurile dragostei. „Toată cunoștința mea de la seminar s-a dus! Eu sunt un prizonier al lui Isus Hristos. (Amin!). Filimon - fratele meu, și cu mine suntem prizonieri a lui Isus Hristos. Eu pot să vorbesc numai ceea ce îmi spune El.“

Dumnezeu are nevoie azi de prizonieri, care se predau voluntari Cuvântului Său și voii Sale. Asta s-a întâmplat cu Pavel. Indiferent câtă cunoștință și-a însușit, totuși el L-a cunoscut pe Dumnezeu numai prin descoperire. Da. Cunoștința lui a dispărut de pe tablou, când a venit descoperirea, pe care este zidită Biserica Lui.

Fiți atenți, el era o sămânță aleasă dinainte. Numai Duhul Sfânt vă arată cine este El. Oamenii Îl împart în Tată, Fiu și Duh Sfânt. Dar Duhul Sfânt Îl va descoperi ca Dumnezeu, Domnul cerului, care este descoperit. Acesta este El! Acum fiți atenți: nu prin prooroci, nu prin regi, nu prin altceva, dar aici era Dumnezeu descoperit de prima dată în Hristos, în plinătatea dumnezeirii, care devenise trup omenesc. Aceasta este descoperirea. Eu voi cânta acum o strofă.

Națiunile se rup; Israelul s-a trezit;
Semnele, pe care proorocii le-au prezis;
Zilele neamurilor sunt numărate,
Îngreunate cu frică,
Întoarceți-vă, o voi cei răspândiți, la moștenirea voastră.
Ziua mântuirii este aproape;
Inimile oamenilor se cutremură de frică;
Fiți plini de Duhul, țineți-vă lămpile voastre pregătite și curate;
Priviți în sus, răscumpărarea voastră este aproape.
Proorocii mincinoși mint; ei tăgăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu,
Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru;
Această generație calcă în picioare descoperirea lui Dumnezeu,
Dar noi pășim pe calea apostolilor.
Ziua răscumpărării este aproape;
Inimile oamenilor se pierd de frică;
Fiți plini de Duhul, țineți-vă lămpile împodobite și curate;
Priviți în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Primește descoperirea, frate. Această generație calcă în picioare descoperirea lui Dumnezeu. Asta o fac proorocii falși. După roadele lor îi veți recunoaște. Ei sunt o încrucișare. Ei au fost născuți într-o organizație, în loc de Cuvântul lui Dumnezeu și în descoperirea lui Dumnezeu, în care El Se descoperă pe Sine în Hristos, care este Cuvântul.

Încă o dată: priviți această sămânță aleasă dinainte. Duhul Sfânt vă arată cine este El, nici un prooroc sau rege nu poate arăta aceasta. Aici este Dumnezeu descoperit în trup. Aici este plinătatea. EL este descoperit pe deplin și făcut de cunoscut lumii.

Priviți înspre muntele schimbării la față, când însuși Dumnezeu a depus mărturie: „Acesta este Fiul Meu. Pe El să-L ascultați.“ Acolo stătea Moise, care reprezenta legea. Acolo stătea Ilie, care-i reprezenta pe prooroci. Dar ei au trecut și El a spus: „Acesta este Fiul Meu; pe El să-L ascultați.“ Trei lucruri au fost reprezentate acolo: legea, proorocii și Hristos. Dumnezeu a zis: „Acesta este El.“ Dumnezeu era descoperit pe deplin, dar nu în prooroci și nici în lege, ci în Hristos.

Hristos are milă. Legea v-a pus în închisoare, dar nu putea să vă elibereze. Proorocii puteau să vă condamne conform dreptății lui

Dumnezeu și să prevestească moartea. Așa este. Dar Isus este .dragostea lui Dumnezeu și descoperirea, ca să vă facă de cunoscut, că voi sunteți o sămânță aleasă dinainte și faptul că El v-a chemat. „Acesta este El; pe El să-L ascultați.“ Plinătatea lui Dumnezeu este descoperită. Această taină ascunsă este acum dezvăluită, anume că Dumnezeu este descoperit. Dumnezeu și omul au devenit Unul prin Unsul, Hristos. Ce înseamnă Hristos? Unsul. Cel uns cu plinătatea dumnezeirii în trup. Oh! Cum pot oamenii să se îndoiască de acest adevăr?

Moise L-a avut parțial, David L-a avut tot parțial, aici El este descoperit în plinătate: însuși dumnezeirea stătea acum pe pământ Dumnezeu, în plinătatea Sa, pentru a muri pentru păcatele lumii, pentru a aduce o viață sfințită în Biserica Sa, și pentru ca El să aibă întâietatea deplină în Biserica Sa, pentru a confirma în aceste zile din urmă orice făgăduință pe care El a dat-o pentru timpul din urmă.

Fiți atenți. De ce a fost descoperit Isus? pentru a-L arăta pe Dumnezeu. EL era Dumnezeu, El trebuia să fie. Nici un om nu putea să ocupe locul acesta. Nici un prooroc nu putea să moară ca jertfă. EL era Dumnezeu. EL era Dumnezeul proorocilor. EL era în prooroci. EL era în împărați. EL era în istorie. EL era Cel ce urma să vină; EL era Cel ce este; și El este același în aceste zile, ieri, azi și în veci. Pentru scopul acesta a fost El descoperit. Din planul acesta, făcut în Sine, El a construit o Biserică. EL, plinătatea lui Dumnezeu, a voit să împlinească fiecare Cuvânt promis al lui Dumnezeu în aceste zile din urmă, în care El să primească întâietatea în Biserica Sa, poziția și locul cuvenit în Biserică. Isus a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu, și lucrări mai mari, pentru că Eu mă duc la Tătlă Meu.“ Vedeți voi? Acesta a fost planul Său. Acolo era descoperirea.

Azi El dorește să aibă pe cineva, care s-o mărturisească. Vedeți, Isus a cunoscut totul; EL era așa de desăvârșit și născut pentru timpul potrivit, încât Dumnezeu putea să se exprime în fiecare mișcare, pe care o făcea El. EL era descoperirea lui Dumnezeu, Dumnezeu descoperit. Apoi, el a sfințit prin Duhul și prin sângele Lui o Biserică, pentru a împlini fiecare făgăduință dată de El pentru timpul acesta.

Acum este ușor să te întorci și să alegi tot ce au lăsat alți bărbați pentru aceste zile din urmă, iar prin Duhul Sfânt să fie descoperită taina întregă a celor 7 peceti. O vedeți acum? EL se aduce

la exprimare. Acesta este planul Lui. Pentru aceasta a murit El. Aceasta este partea a doua a triplei Sale descoperiri. Prima dată s-a descoperit în Hristos, iar apoi S-a descoperit în Biserica Sa. Hristos era Cuvântul, iar Biserica devine Cuvântul dacă aceasta permite ca Cuvântul să treacă prin sine.

Dar dacă ei permit să primească o denominațiune amestecată, atunci cum poate Cuvântul să intre la ei? Ei fac atunci scurt circuit, pentru că siguranța lor s-a ars. Dacă însă curentul poate curge neîngrădit (Cuvântul lui Dumnezeu) atunci este adus la exprimare. „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.“ În aceste zile din urmă trebuie să se întâmple: „Iată Eu vă trimit pe proorocul Ilie, el va întoarce inimile copiilor la credința părinților.“

Apoi va veni un timp în care El se va descoperi în plinătatea Sa de Dumnezeu prin Biserica Sa un timp în care El va avea întâietate în Biserica Sa. Mai întâi a fost Unsul, apoi poporul uns, pentru ca Mireasa unsă să fie readusă la Mire. Prin ce a fost aceasta unsă? Acceptând ceea ce a respins Eva (și Adam), care se întoarce la ungerea Cuvântului, pentru că El a spus: „Cuvântul Meu este Duh.“ Vedeți voi? Uns cu Cuvântul. EL se întoarce, iar ceea ce a respins Eva, acceptăm noi. Vedeți cum s-a întors această stare amestecată la fel cum a fost la Eva.

Dumnezeu i-a spus Evei: „Să nu faci asta, să nu faci cealaltă.“ Dar satana a zis: „Oh, știi tu ...“ Ea s-a întors și l-a ascultat pe el. Dar Eva din zilele de pe urmă nu o va face, pentru că ea este aleasă dinainte ca să n-o facă. Da, Dumnezeu va avea grijă. EL a spus că Biserica Sa va sta acolo fără pete și zbârcituri. Ea va sta în slava Sa, ca Cuvântul Său descoperit. Mireasa va fi un semn pentru lume, pentru ca să vadă și să spună: „Bine ...“ Restul lumii va spune: „O, aceasta este o grupare fanatică. Ei nu fac parte din gruparea noastră.“ Eu știu că aceasta este bine. Mireasa face parte din gruparea de sus.

Un bărbat m-a întrebat (stăteam și discutam cu el): „Acum, din care denominațiune faci parte?“

Eu am spus: „Din nici una.“

„Ce?“

„Din nici una“, am spus eu, „eu fac parte dintr-o Împărăție.“

„Dar poți să te atașezi (să intri) în aceasta?“

„De această Împărăție nu poți să te atașezi; într-asta ești

născut.“

„Ce fel de Împărăție este aceasta?“

Eu am spus: „Trupul tainic al lui Isus Hristos. Printr-un singur Duh suntem născuți în acest trup născut prin Duhul Său, atunci aparținem de această Împărăție.“ Acolo nu mai suntem americani; nu suntem germani; noi nu suntem altceva decât creștini. Noi suntem bazați și umblăm în Duhul, noi umblăm în Duhul dragostei (departe de lucrurile lumii) și suntem sclavi, pentru că ne-am dezis de dreptul nostru față de lume, iar pentru aceasta am dobândit o comoară scumpă; noi mergem într-acolo și permitem Duhului Sfânt să se descopere.“ Aceasta este Biserica Sa adevărată. Asta suntem noi cu toții, dacă ne părăsim pe noi înșine și-L slujim pe Dumnezeu după Cuvântul Lui, și nu după ceea ce spune vreo mărturisire învățată.

Priviți, Unsul, Hristosul însuși este făcut aici de cunoscut. De ce? EL are întâietatea. EL este Dumnezeu descoperit pe deplin în Isus Hristos. Taina cea mare a lui Dumnezeu în descoperirea Sa, această lumină mare a descoperirii, a orbit de fiecare dată cunoștința acestei lumi.

În zilele lui Isus Hristos (când El mai era aici pe pământ) i-a orbit pe mulți. Ei spuneau: „TU singur Te faci Dumnezeu. TU Te pui deopotrivă cu Dumnezeu.“ EL nu a fost pus doar la egalitate cu Dumnezeu, El era însuși Dumnezeu. Vedeți, ei nu pricep aceasta.

Apropo, am auzit odată niște necredincioși zicând că Isus nu ar fi spus niciodată, că El ar fi cu adevărat Fiul Lui Dumnezeu. Dar desigur că El a spus-o. Numai că voi nu vă cunoașteți Biblia.

Ce a spus El femeii de la fântână? Și ce i-a spus ea Lui?

„Eu știu când vine Mesia, iar dacă va veni, El ne va spune toate aceste lucruri.“

EL a zis: „EU sunt, Cel ce vorbește cu tine.“ Asta i-a spus-o El și lui Pavel.

Dar acum Biserica are întâietate. Taina cea mare a lui Dumnezeu a orbit de fiecare dată cunoștința lumii. Ei nu pot s-o priceapă. Ei pur și simplu nu o înțeleg. Satana nu o înțelege. Niciunul din ceilalți nu o înțeleg; numai cei aleși dinainte vor înțelege că Dumnezeu și Hristos sunt Unul. Ei întotdeauna vor să facă trei din El.

Priviți aici. Punctul următor Hristos Cel descoperit în voi, este

nădejdea slavei. Dumnezeu Cel atotputernic este descoperit în Hristos; acum Hristos este descoperit în voi. Ceea ce a fost taina cea mare a lui Dumnezeu, taina cea mare ascunsă în Sinea Lui, a fost pusă acum în inimile credincioșilor, care sunt trupul lui Hristos. Ceea ce a fost odată taina cea mare a lui Dumnezeu în gândul Lui, înainte de întemeierea lumii, a fost acum descoperit. Închipuiți-vă numai aceasta! Eu sunt sigur că nu puteți înțelege aceasta. Eu nu văd nici o posibilitate ca s-o cuprind, tot așa nici voi.

Însă taina cea mare a lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu cel veșnic a ținut-o ascunsă, a fost acum descoperită în Isus Hristos și a fost prezentată în Biserica Sa. Ceea ce a fost în gândul lui Dumnezeu, acum este în trupul lui Hristos, care face de cunoscut Miresei Sale, dragostea Sa și îi șoptește tainele Sale. Voi știți cum povestiți soției unele lucruri sau miresei, pe care vreți s-o luați de soție. Voi o iubiți atât de mult, încât îi șoptiți tainele din apropiere și vă iubiți. Voi știți ce este. Aceasta o face și Dumnezeu Hristos cu Biserica Sa. EL vă face de cunoscut tainele. Nu oricărei fete sau femei, ci numai Miresei Lui. Așa este.

Dumnezeu ne-a dat descoperirea tainei Sale prin har. Eu sper că voi nu credeți că aceasta este adresată personal doar unui grup de oameni, ci Dumnezeu împarte taina cu întreaga Lui Biserică dacă ei o vor accepta. Asta nu se referă doar la mine și la voi, ci se referă la întreaga Biserică, în care El dorește s-o descopere. Voi spuneți: „Dar de ce nu vor ei s-o accepte?” Ei nu pot s-o accepte. EL a spus aceste lucruri. Cum ar putea s-o facă? Isaia a spus că ei nu vor vedea.

Proorocul Pavel a spus: „În zilele de pe urmă oamenii vor fi mândri, vor iubi mai mult lumea decât pe Dumnezeu; ei vor fi vânzători, batjocoritori, fără frâu, plini de ură. Vor avea o formă de evlavie și tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu. De la astfel de oameni să vă îndepărtați, pentru că ei umblă din casă în casă pentru a înșela femeile ușurate, care poartă pantaloni scurți și își taie părul și multe altele.” Ei spun: „E bine și așa. Cei de la adunarea aceea sunt nebuni. Nu-i ascultați.” Ei nu sunt niciodată în stare să ajungă la deplina cunoștință a adevărului.

Oamenii se împotrivesc ca Iane și Iambre lui Moise. Ei sunt în stare să construiască o biserică și să strângă un număr de oameni. Dar nebunia lor va fi dată pe față, când Isus își va lua Mireasa Lui și o va

prezenta, spunând: „Iată, aceasta este“, apoi va pleca cu ea. Așa este. Nebunia lor va fi dată pe față.

Priviți încoace. Descoperirea acestei taine le-a fost transmisă prin harul Său. Atunci când veți primi această mare descoperire a tainei dezvăluite, atunci vă veți dezice de toate lucrurile lumii.

Acum vreau să revin la ceva. Eu nu am vrut s-o spun, dar vreau să arăt înspre aceasta doar se înregistrează. Această bandă merge în toată lumea. Voi femeilor, care pretindeți că ați primit botezul cu Duhul Sfânt, nu aveți curajul să lăsați părul vostru să crească în voie, în timp ce Biblia condamnă ceea ce faceți voi, și spune că este o onoare înaintea lui Dumnezeu de a purta părul lung! Biblia spune, că dacă o femeie își taie părul scurt, își dezonoarează capul, iar la unii a devenit obicei, ca femeile să se roage cu părul scurt. Ele poartă pantaloni lungi și scurți. Biblia spune că orice femeie care poartă haine bărbătești, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu, murdară ca o baie nespălată. Așa ceva este pentru Dumnezeu un miros neplăcut. Apoi voi încercați să vă rugați și să aduceți rugăciuni în starea aceasta. Dumnezeu respinge așa ceva și Își întoarce fața. Așa este.

„Acum“, ziceți voi, „un moment, frate Branham, tu vorbești acum despre Vechiul Testament.“ EL este același ieri, azi și în veci. EL este descoperirea desăvârșită și deplină a lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu spune cândva ceva, EL nu o mai poate schimba niciodată. Legea a fost întărită, nu schimbată. EL întărește întotdeauna Cuvântul Lui, dar nu-l schimbă.

„Cine trăiește în curvie, este vrednic de moarte“, în Noul Testament. EL întărește spunând: „Cine privește o femeie și o dorește ...“ EL nu a schimbat legea poruncii niciodată, EL a întărit-o. „Sfințește ziua Sabatului!“ Aceasta era o zi din săptămână acum a întărit-o. Noi avem odihnă dacă rămânem în Duhul lui Dumnezeu.

„Cuvânt cu Cuvânt, rând cu rând; aici puțin și acolo puțin; țineți-vă de ceea ce este bun. Prin oameni cu buze bâlbâitoare și în alte limbi voi vorbi acestui popor.“ Aceasta este odihna. Aceasta este învierea din prezența Domnului. Totuși ei nu vor să asculte, scutură din cap și pleacă la denominațiunea lor. Aceasta este înnoirea lărgirea Sabatului este valabil și pentru sabatiști. EL nu schimbă nimic. EL întărește.

Puteți să recunoașteți acum, de ce este respins mesajul sfârșitului? Aceasta nu va fi o denominațiune, ci descoperirea tainei Sale. Nu o denominațiune, ci descoperirea. Pe Dumnezeu nu-L aflăm în denominațiuni. EL este cunoscut prin descoperire.

Vedeți, Dumnezeu este în trupul Său Hristos, iar Hristos este în trupul Său Mireasa. Dumnezeu descoperit în Hristos, descoperit în Mireasă. Așa cum Dumnezeu a luat o soție din trupul lui Adam, iar aceasta a căzut, tot astfel Dumnezeu a luat din trupul lui Hristos carnea Sa, trupul Său, care este Cuvântul Lui, a scos Mireasa afară care nu va cădea prin dogmele denominațiunilor. Nu, ci ea se întoarce înapoi la Cuvântul nefalsificat al lui Dumnezeu, care este descoperit. Eu sper că fiecare bărbat și femeie care aude această bandă, o va înțelege. Mireasa este a doua Evă, dar ea nu rupe credincioșia și nu-și murdărește haina curăției și a sfințeniei față de Mirele ei. Ea va sta pe acest Cuvânt, indiferent ce vor zice alții, care sunt membri și aderenți ai tuturor mișcărilor ecumenice.

Ei vor începe în curând să-i prigonească pe adevărații credincioși și le vor închide locașurile. Voi puteți s-o vedeți de acum. Comunități ca aceasta, care nu fac parte dintr-o denominațiune, locașurile lor vor fi folosite ca depozite de mărfuri. Dacă cineva se va ruga pentru un om, care nu face parte din mișcarea ecumenică, va fi împușcat pe loc. Ei au luat deja hotărâri în sensul acesta. Predicatorul cel mai mare al lutheranilor a spus-o. Lucrurile sunt deja aici. Voi puteți s-o citiți în revistele voastre. Așa este.

Să nu vă interesați de cele spuse de ei; această Biserică va rămâne cu adevărat în lumină. Ea a dovedit-o deja atunci și ea o va face din nou, în ciuda tuturor lucrurilor. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Toate mișcărilor ecumenice și cele asemănătoare vor trece. Dar aceasta va sta acolo, fără pată și zbârcituri. Acesta este adevărul.

Observați, Dumnezeu este descoperit în trupul Lui în Hristos. Vedeți acum această lucrare triplă? Hristos este în trupul Său Biserica confirmând Cuvântul făgăduit, așa cum a făcut-o Dumnezeu prin Hristos. „Cine Mă poate dovedi de vreun păcat? Dacă Eu fac lucrările Tatălui, atunci unde am dat greș? Acum, voi bărbaților care spuneți că voi le faceți voi denominațiunilor arătați! Arătați-Mi unde am dat greș de a fi Mesia. Arătați-Mi ce semne nu am făcut, despre care Dumnezeu

a vorbit că le va face Mesia și pe care Eu nu le-am împlinit.“ Vedeți voi? Era Dumnezeu în trupul Lui.

Hristos a spus: „Lucrările pe care le fac Eu, să le faceți și voi.“ Vedeți, este același Dumnezeu. „Lucrările pe care le fac Eu, să le faceți și voi, chiar și mai mari, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.“ Biserica va fi un timp mai lung aici în lumină!

EL confirmă Cuvântul Său promis, așa cum Dumnezeu împlinește făgăduințele Sale în trupul lui Hristos, tot așa Hristos face aceleași lucrări în trupul Său Biserica. EL face de cunoscut taina Sa Pomului Mireasă în acest timp al sfârșitului; EL produce roade, care de la început erau în acest pom.

Vedeți, pomul a produs mai întâi o creangă pe lutherani. Dar ce s-a întâmplat? Când pomul a crescut mai departe, a apărut și rodul. Dar ei au format o denominațiune. Dar Grădinarul a trecut pe acolo (Tatăl Proprietarul) și l-a tăiat spunând: „Este uscat.“ Au ieșit cei din timpul lui Wesley, ei au făcut un nou început. Dar ce s-a întâmplat? Și rodul acesta se uscăse, și astfel El a tăiat și această creangă care era moartă.

Acum aș vrea să știu ceva. Eu citesc de 33 de ani istoria Bisericii. Arătați-mi un loc unde o comunitate s-a organizat și nu a murit pe loc. Arătați-mi un loc unde una dintre ele a înviat din nou; în afară de publicarea unor cifre și lucruri statistice dar nu a existat niciodată vreo înviere. Așa ceva nu există; ea va dispărea de tot.

Ce a făcut deci Grădinarul? EL a trecut pe acolo și a tăiat. Pomul a adus roadele unei denominațiuni (lămâi pe un portocal), de aceea l-a tăiat. Dar unde este inima pomului? Exact la mijloc. EL a tăiat crengile, până sus la vârf. EL are o sămânță acolo jos în rădăcini, ca un pom sădit lângă apă. El primește legea și dragostea lui Dumnezeu în inima sa, și el trebuie să fie ca un pom sădit lângă un râu (Psalmul 1) frunzele lui nu se veștejesc, iar crengile lui aduc rodul la timpul potrivit. Unde se coc roadele lui mai repede? în vârful pomului. De ce? Lumina ajunge mai întâi la vârf. Amin. Așa este. Exact în vârful pomului aduce El rodul Pomului Mireasă în aceste zile din urmă.

Acum amintiți-vă, că El este acest Pom al vieții, opus pomului cunoștinței (sămânța șarpelui). EL este o altă sămânță, sămânța femeii, Pomul vieții din grădină. Cine își întinde mâinile lui și atinge acest Pom, acela va mânca de la El și va trăi în veci. EL este singurul Pom de

la care puteți lua și veți trăi în veci. Cuvântul Lui este viață, iar acest Cuvânt (Cuvântul pe care Eva l-a respins în grădina Eden) acest Cuvânt este Hristos descoperit. Când a venit El pe pământ, El era Pomul vieții. Credeți voi aceasta? Dar ce a făcut Roma? EL trebuia ucis. EL a fost atârnat pe lemnul blestemului („blestemat să fie cel ce este atârnat pe lemn“). EL devenise un blestem pentru omenire. Dar prin aceasta El a produs un Pom Mireasă, acesta va fi Pomul vieții care va fi restituit pentru El ca Mire și Mireasă în grădina Eden. O, slavă lui Dumnezeu! Prin același Cuvânt este descoperit același Dumnezeu ca Mire și Mireasă. Același Pom Mireasă este descoperit din nou.

Este așa de mult de spus despre aceasta, noi am putea continua. Priviți Pomul din grădină, trupul lui Hristos, descoperă acum taina Sa acestui Pom Mireasă, care este răscumpărat prin Hristos, prin al doilea Adam (credeți că El a fost acesta?). EL pleacă înapoi în patria Eden cu soția lui căzută El a răscumpărat-o din nou acasă. Este Hristos, care duce azi Biserica (Mireasa Lui) înapoi. Vedeți acum tripla taină? Dumnezeu este descoperit în Hristos; Hristos este descoperit în Biserică; totul la un loc readuce pe originalul Adam și Eva înapoi soț și soție, care sunt una, care sunt din același sânge și din același Duh.

Biserica este sângele lui Hristos prin Duhul, pentru că viața este în sânge. Prin botezul cu Duhul Sfânt, noi suntem botezați în trupul Lui; prin aceasta noi suntem recunoscuți ca Trupul Lui, carnea Lui și Cuvântul Lui. Denominațiunile nu vor recunoaște asta niciodată; este o descoperire. Mireasa însă o știe. Tot așa și Eva a știut-o, dar ea a căzut; dar Eva de azi o știe și nu va cădea. Ea este aleasă dinainte pentru a nu cădea. Ea nu va da greș. Ea este aleasă dinainte. „Ferice de omul căruia Domnul nu-i socotește păcatul.“ Voi predicatori, știți despre ce vorbesc. „Ferice de omul, căruia Domnul nu-i socotește păcatul“ asta a spus-o David.

Vedeți, noi suntem răscumpărați de El; noi ne ducem acasă în viața veșnică într-un trup omenesc, noi mâncăm, noi bem, noi trăim în veci. Isaia a spus: „Ei construiesc case și le locuiesc, și sădesc vii, și mănâncă rodul lor.“ Ei nu vor construi pentru ca altcineva să locuiască acolo. Ei nu se vor strădui zadarnic, iar copiii lor vor trăi acolo. Ei vor construi și vor rămâne acolo. Amin. Ce este? Mireasa merge înapoi cu El, răscumpărată, pentru a fi din nou Adam și Eva, ca la început. Ei

privesc înapoi la cruce și văd, că moartea a fost deja plătită. Acum noi suntem înviați prin credință împreună cu El, noi ședem chiar acum în locuri cerești și privim înapoi, spre Cel ce ne-a răscumpărat; noi așteptăm ca Mirele să vină, pentru a merge cu El acasă.

Planul triplu al lui Dumnezeu a fost în Adam și Eva, descoperit în fiecare prooroc în decursul tuturor epocilor, prin Cel ce este, Cel ce era și Cel ce va veni. EL este descoperirea deplină, dezvăluirea Cuvântului. Adam și Eva se duc acasă ei sunt răscumpărați. Dumnezeu se face de cunoscut. Acolo El va șede pe tronul lui David. Așa este? El va paște toate neamurile cu un toiag de fier. El va fi un pom de fiecare parte, iar frunzele vor sluji neamurilor pentru vindecare. Regii își vor aduce slava lor acolo. Nimic necurat nu va intra vreodată acolo. Muntele Sionului va fi zi și noapte în lumină, iar răscumpărații vor umbla în această lumină! O, Aleluia!

Gândiți-vă numai, nu este o istorioară mistică; nu este vreo închipuire teologică; este o descoperire a lui Isus Hristos prin Cuvântul Său, care strălucește peste orice și în celelalte epoci a fost adevărat! Acesta este adevărul din epoca aceasta. Chiar și aici a devenit adevărat. Este adevărat pentru mine și este adevărat pentru voi, pentru fiecare bărbat și fiecare femeie, care posedă această descoperire. Amin.

Vedeți, dacă Dumnezeu vi se face de cunoscut și viața Lui curge prin voi, atunci sunteți prizonierii Lui. Voi sunteți prizonierii dragostei Lui. Lumea va râde, va batjocori și va spune: „Ieșiți afară.“ Voi puteți să vă duceți, dar voi sunteți prizonieri.

Vedeți, voi sunteți prizonieri ai lui Hristos. Alți oameni pot fuma, bea și să continue astfel dacă vor, ei se pot numi liniștiți creștini, diaconi sau chiar predicatori; dar nu voi, voi sunteți prizonieri. Voi sunteți prizonieri ai Cuvântului.

EL descoperă taina Sa Pomului Mireasă, care a fost răscumpărată prin Isus Hristos, al doilea Adam; ei pleacă acasă, pentru a fi aduși înapoi în Edenul original, liberi de moarte, boală, grijuri și rușine; ei se întorc înapoi cu viață veșnică. Ascultați bine. Așa de mulți oameni au o poziție și o concepție falsă. Ei îi aduc pe oameni la creștinism sub dominație, dar aceasta nu este deloc în gândul lui Dumnezeu. Voi spuneți: „Noi am întors oameni la creștinism și domnia Sa.“

Dar aceasta nu este corect. „Bine, ei nu mai au voie să bea, și nu mai au voie să mintă.“

Știți voi că mahomedanii îi pot pune pe creștini în umbră? Știți voi că păgânii din Africa (negrii) au legi în triburile lor care depășesc ceea ce puteți prezenta voi ca creștini? Eu am fost în tribul Shungai. Dacă o fată la o anumită vârstă nu este încă măritată, ea trebuie să părăsească tribul și să-și șteargă însemnele tribului. Ea se duce la oraș și devine o muncitoare. Înainte de căsătorie, ea trebuie să se supună controlului ginecologic. Dacă este vinovată de vreo relație sexuală cu vreun bărbat, ea trebuie să spună cine este respectivul, apoi amândoi sunt condamnați la moarte.

O, ei îi pot depăși pe așa-zișii creștini. Ce s-ar întâmpla, dacă s-ar aplica acest tratament așa-zișilor creștini? Nouăzeci și nouă la sută ar muri înaintea răsăritului soarelui; bărbați și femei. Voi știți că este așa.

Poate voi spuneți: „Bine, dar eu sunt curat.“

„Cine privește o femeie și o pofteste, a curvit deja în inima lui.“ Acum, cum gândiți asupra lucrurilor? Cum gândești tu soră, când te prezinți astfel în fața unui bărbat? Tu ești vinovată de curvie.

„O, dar totul este în ordine“, spune predicatorul, pentru că el se teme să v-o spună de ce? Conducătorii denominațiunii lui îl vor arunca afară dacă ar îndrăzni să spună ceva. Ei sunt o încrucișare. Ei nu primesc Cuvântul. Dar Cuvântul spune că este adevărat. Isus a spus că este adevărat, iar El este Capul.

Dar fiți atenți, Dumnezeu se face de cunoscut. Noi nu trebuie să-i chemăm pe oameni la creștinism ca să-i dominăm, ci prin descoperirea lui Hristos în voi, așa cum Dumnezeu era în Hristos. Așa cum Dumnezeu era în Hristos, așa este Hristos în voi. Ceea ce Dumnezeu a făcut în Hristos, face Hristos în voi. Semnele pe care Dumnezeu le-a făcut în Hristos, le face Hristos în voi. O, nu este minunat? Eu iubesc aceasta.

Isus a spus: „În ziua aceea (aceasta este ziua) în ziua aceea (în care descoperirea este făcută de cunoscut) veți recunoaște că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; Eu în voi și voi în Mine când descoperirea are loc. În ziua aceea veți recunoaște că Eu și Tatăl suntem Una. EU sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine. Atunci când descoperirea va veni, atunci Eu sunt în voi, iar voi sunteți în Mine.“

Pentru că Isus era Cuvântul lui Dumnezeu, El a confirmat aceasta. Dacă El nu ar fi fost Cuvântul, atunci El nu ar fi descoperit Cuvântul. Poate că El ar fi fost un teolog mare. Dar acesta nu ar fi fost Mesia cu adevărat, pe care lumea L-a așteptat. Poate că ar fi fost unul, pe care ei îl caută astăzi: cineva care-l depășește pe Billy Graham, cineva care arată organizațiilor, de exemplu baptilștilor, unde stau ei acum, pentru ca s-o știe. După așa ceva privesc ei. Dar Biserica privește în smerenie după semnul Dumnezeului Celui viu Hristos.

Isus nu era un teolog mare. EL era un cetățean normal, fiul unui tâmplar, cum Îl numeau oamenii. EL umbla prin mijlocul lor și spunea: „Este cineva printre voi, care poate să-Mi arate ce prezice Biblia pentru Mine și nu am făcut?”

Astfel Biserica poate face azi același lucru. Ceea ce a făcut Hristos, face acum Biserica. „În ziua aceea veți recunoaște că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; Eu în voi și voi în Mine.”

Acolo vă duceți. Noi călătorim spre Sion. Încotro? În împărăția Lui. „În ziua aceea veți recunoaște, că Eu sunt în voi.”

Priviți înapoi. Aici este ceva minunat. Eu nu vreau să scăpați aceasta. Acum voi toți care ascultați aceste benzi, afară în junglă și oriunde le ascultați, fiți atenți. „Așa cum M-a trimis Tatăl, așa vă trimit și Eu, a spus Isus.” Acum priviți, Tatăl care L-a trimis, a mers cu El pentru a Se dovedi ca adevărat, pentru că El era Cuvântul. Același Isus, care vă trimite pe voi, merge cu voi și este în voi, pentru a-L confirma pe același Dumnezeu. „Așa cum M-a trimis Tatăl (Eu trăiesc prin Tatăl) așa vreau să vă trimit Eu, iar voi veți trăi prin Mine.” Ce este El? EL este Cuvântul. Voi trăiți prin Cuvânt. O, cum aș lua de aici un text pentru a predica de aici câteva ore!

Observați. „Tatăl care M-a trimis” mergea cu El. Isus, care ne trimite, merge cu noi. „Peste puțin timp lumea nu Mă va mai vedea, însă voi Mă veți vedea, pentru că Eu (Eu, persoana Isus) voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii. Lucrările pe care le fac Eu, trebuie să le faceți și voi.” Acum întoarceți-vă și vedeți ce a făcut El; apoi priviți ce faceți voi, și faceți comparația.

„Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului Omului.” Și „cum a fost în zilele lui Lot” așa ca în vremea noastră. Billy Graham și Oral Roberts se duc în „Sodoma” pentru a predica

sodomiților, pentru a orbi ochii lor pentru Evanghelie. Un Înger (un mesager) a rămas la Avraam și la gruparea aleasă. Ce fel de semn a făcut El și cum L-a numit Avraam? Elohim, Dumnezeu descoperit în trup. Isus a arătat, că El însuși (Dumnezeu în El) va fi descoperit în Mireasa Sa în zilele de pe urmă. Oh, .asta nu are sfârșit. Este de fapt o descoperire a lui Dumnezeu. Este ceva veșnic. Totul se mișcă înainte, în continuu, fără încetare.

Atunci va fi ca la primul Adam și la prima Evă (înainte de a-i despărți păcatul și moartea de Dumnezeu), Hristos a răscumpărat prin viață pe Mireasa Sa de la moarte și este acum pe drumul de întoarcere în Edenul original, aducând pe Mireasa Sa din nou în comunitate cu Dumnezeu, ca soț și soție în grădina Eden: Hristos și Mireasa.

În ziua aceea, împărăția va fi predată Tatălui pentru ca El să fie totul în toate. „În timp ce El vorbea, eu auzisem deja.“ David și Hristos. Ca David, El șade pe tron și este Împărat peste toată omenirea. „În timp ce ei se gândesc, Eu voi ști deja la ce se gândesc ei, înainte de a vorbi, Eu voi răspunde. Lupul și mielul vor paște împreună. Leul va mânca paie ca un bou. Ei vor mânca și se vor culca împreună. Ei nu vor răni sau distruge nimic pe muntele Meu cel sfânt.“ Direct înapoi în Eden, așa desăvârșit cum nu se poate altfel. Aceasta este tripla hotărâre. O, Doamne, ajută-ne s-o recunoaștem, ajută-ne s-o cuprindem!

Ascultați acum bine, continuăm mai departe: noi ne întoarcem la Edenul original. Apoi, suntem umpluți cu El. Vedeți, viața Lui este în voi. Atunci toată făptura voastră ar trebui să-L mărturisească pe El. Este ca și cum ai lua viața dintr-un pom și o introduci în altul. Dacă se scoate viața dintr-un păr și o altoiești într-un măr atunci acesta va produce pere. Trebuie să fie așa, pentru că viața dinăuntru și sâmburele este ale unui păr. În ordine. Atunci făptura voastră ar trebui să-L mărturisească pe El.

Noi avem Numele Lui. Este așa? Noi ar trebui să purtăm Numele Lui. Gândiți-vă, noi suntem umpluți (însărcinați) ca Mireasa Lui, umpluți cu Duhul Lui. Oh! Biserica naște copii, ea este umplută prin Duhul Său, cu Numele Lui (însărcinată), ea poartă Numele Lui, ea poartă viața Lui, ea produce semnele vieții Lui, prin care înțâietatea Lui devine vizibilă, dovada învierii Sale, care ne arată că El nu este mort în vecii vecilor. Aceasta este viața veșnică și confirmă înaintea lumii că

noi suntem vii în El! De unde o știți? Pentru că sunteți membrii unei biserici? nu, ci pentru că Hristos trăiește în voi! Voi sunteți așa de umpluți (însărcinați) cu Duhul Lui, încât sunteți morți pentru toate celelalte lucruri. Voi sunteți legați de Evanghelie, legați de Cuvânt. Toți copiii pe care îi nașteți sunt la fel, pentru că sunteți prizonieri ai Domnului.

Voi nu puteți face compromis, pentru că sunteți deja însărcinați. Minunat! Voi nu mai puteți primi altceva. Timpul vostru plin de viață este închis pentru toate celelalte lucruri. Voi sunteți deja ai Lui, prin alegerea dinainte. Această sămânță trebuie să vină la viață. Lumea nu are acces acolo. Oh, cât aș vrea, să rămânem la aceasta cel puțin o oră! Eu sunt sigur că înțelegeți totul. Voi aparțineți lui Hristos și numai Lui. Totul s-a încheiat deja; sămânța a fost deja acolo. Când a fost aceasta depusă acolo? Înaintea întemeierii lumii. EL ne-a ales dinainte pentru viața veșnică. Atâta timp cât este acest râu dătător de viață, această sămânță este acolo, nici o altă sămânță care dorește să intre nu se poate menține, așa ceva nu se poate. Dacă prima sămânță a intrat deja acolo, înseamnă că trupul s-a închis imediat; orice altă sămânță a fost împinsă afară, iar voi ați devenit prizonieri, înconjurați de Hristos, Hristos în voi. Viața Lui aduce dovada Lui, semnul Lui. Oh, priviți, El face semnele vieții Lui ca o dovadă a învierii Sale și confirmă lumii această viață veșnică; El confirmă lumii că noi suntem vii în El. Închipuiți-vă numai aceasta! Vii cu Dumnezeu, cu Răscumpărătorul nostru, care ne-a creat chiar pentru scopul acesta (Biserica), iar viața Lui creată este în noi. Moise putea să spună prin Cuvântul Domnului: „Să vină muște la viață“, apoi au apărut muștele. EL poate să facă tot ce vrea. EL este Dumnezeu.

Exact același Dumnezeu (această viață creatoare înțelegeți voi?) este în voi. Voi sunteți prizonieri; voi nu puteți vorbi atâta timp cât El nu spune: „Vorbește pronunță Cuvântul“, dar după ce a fost pronunțat, este Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt a fost confirmat cu adevărat, iar Moise știa că dacă acesta este pronunțat, trebuie să se împlinească. Vedeți voi? Moise a luat un toiag și a spus: „Să vină broaște“, pentru că Dumnezeu a spus-o. „Să vină broaște.“ Moise a transmis doar acest Cuvânt mai departe. Așa este. Pretutindeni erau broaște. De unde au venit broaștele? Nimeni nu știe; acestea nu erau acolo mai înainte. Dar

Dumnezeu-Creatorul, care lucra printr-un bărbat, a creat aceste viețuitoare. Același Dumnezeu care crease prima broască, o poate crea și pe a doua. EL a creat toate broaștele. Înțelegeți ce vreau să spun? EL a creat prima veveriță; EL poate chema la viață veverițe unde nu este nici una. EL poate face tot ce vrea. EL este Dumnezeu! EL posedă viața.

Dacă mă gândesc la aceasta, trebuie să mă cutremur. Oh, să mă duc cu El acasă, să fiu cu El în veci, în posesia vieții Lui pentru veșnicie. Aceasta este taina puternică a dragostei descoperite, că Dumnezeu și omul au devenit una. Înțelegeți? Totul constă în faptul că Dumnezeu și omul au devenit una. Dumnezeu și omul au fost una acolo, la fel și aici. Ce este aceasta? să fie umplut cu Duhul Lui, încât El să aibe toată întâietatea. Asta a vrut Dumnezeu, acesta este planul Lui, pentru ca El să fie în Hristos, iar Hristos să fie în noi, iar noi toți la un loc să fim una prin Duhul Sfânt. Ceea ce L-a descoperit pe Hristos acolo, Îl descoperă și aici puterea supranaturală creatoare.

Același Dumnezeu care i-a spus lui Moise: „Să vină broaște la existență“, Același poate să stea acolo și să spună: „Această apă să se transforme în vin.“ Vedeți voi? Amin. Așa este? EL este același Dumnezeu; El nu se schimbă. EL este Dumnezeu în om. Aceasta este descoperirea Lui. Aceasta este ceea ce descoperă El. Aceasta este ceea ce vrea El să facă. Cuvântul lui Dumnezeu descoperă și ne arată că omul nu poate crea (Dumnezeu este Creatorul) iar lucrarea Lui nu se înfăptuiește prin oameni, ci prin Dumnezeu, Creatorul în om, care este acum Biserica Lui, care se îndreaptă spre cer, pentru a trăi cu El. Dumnezeu aduce la exprimare dragostea Lui pentru Biserică.

Acum ascultați bine. Eu nu doresc să pierdeți acest gând. Nici o altă biserică, nici un alt semn, nici o altă comunitate, nici un alt guvern, nici o altă mărturie, nici vreo altă mărturisire de credință, nici o altă denominațiune nu va fi primită, în afara acestui adevăr. Acest adevăr este singurul recunoscut de Dumnezeu. Nici o altă comunitate, nici o biserică, nici o mărturisire de credință sau denominațiune, absolut nimic; toate celelalte sunt moarte. Toate bucățile străine trebuie îndepărtate de la lucrarea Lui, pentru ca Hristos să trăiască în voi și să aibe întâietate. Să nu vă bazați pe lucruri din trecut aici este cineva care spune: „Dar organizația mea ...“ și asta trebuie îndepărtată. „Eu am

doctoratul meu, eu știu așa și altfel.“ „Mama mea mă va numi fanatic.“ „Soțul meu vrea să port acești pantaloni scurți“, și asta trebuie lăsat. Trebuie tăiat totul, până ce rămâneți doar voi singuri cu Hristos. Gândiți-vă numai!

Totul se întâmplă prin prezența vie a lui Hristos Cel viu, prin Cuvântul cel viu. Oh! Hristos cel viu, prezența vie, Cuvântul cel viu. Fiți atenți! Prin prezența Sa personală și confirmarea Sa, El dovedește Biserica Sa nu membrii unui anume cult. EL nu a făcut-o nici în zilele lui Moise, El nu a făcut-o nici în zilele vreunui alt slujitor; doar abia la sfârșit, când a venit distrugerea. În zilele lui Lot nu erau membrii vreunei organizații, ci confirmarea Lui personală. Dumnezeu în trup (vedeți voi?), o confirmare personală.

Aduceți-vă aminte! Gândiți-vă, că sunt oameni născuți prin Duhul Lui, într-un timp ca acesta, în acest secol mare al denominațiunilor în care trăim noi, dar în care Dumnezeu cel viu confirmă Cuvântul Său cel viu. Această viață, care este în Cuvânt, este sâmburele din sămânță (iar Cuvântul este sămânța pe care a semănat-o Semănătorul) iar viața este Hristos, care prin Cuvânt este personal în voi, confirmând ceea ce voi nu puteți face, dovedind că nu voi sunteți cei ce lucrează, ci El personal. Voi deveniți pentru El un sclav al iubirii, pentru a fi Mireasa Lui.

Mulțumire Dumnezeului celui viu, care a creat cerul și pământul și tot ce este înăuntru și afară. Nu-i de mirare că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. EL care a fost, este și care va veni; rădăcina și vlăstarul lui David; Steaua dimineții; EL este totul în toate.

Prin prezența Sa în fiecare individ, cu o confirmare personală despre Sine, El se aduce prin voi la exprimare, o confirmare a descoperirii lui Dumnezeu. Vedeți, totul se întâmplă în persoana individuală, nu într-un grup, într-un singur individ, nu într-un grup. Descoperirea Sa parvine la persoana individuală. Înțelegeți asta? Nu cu metodiștii, nu cu grupul baptiștilor, nu cu lutheranii, nu cu .penticostalii, ci în persoane individuale. „EU voi lua pe unul și voi lăsa pe celălalt. EU îi voi despărți.“ Așa este. „Doi vor fi pe câmp; EU îl voi lua pe unul, iar pe celălalt îl voi lăsa înapoi. Doi vor fi într-un pat. EU îl voi lua pe unul, iar pe unul îl voi lăsa.“ Nu este un grup. Este o confirmare personală pentru un copil al lui Dumnezeu umplut (însărcinat) cu Duhul

Sfânt și predat lui Dumnezeu în așa fel, încât nu se mai interesează de altceva, iar Duhul Sfânt trăiește viața Sa în persoana respectivă, parcurgând aceasta prin confirmarea personală a Cuvântului, care se aduce la exprimare, omului și lumii.

Cum poate lumea să treacă orbește pe lângă așa ceva? La fel cum au trecut catolicii pe lângă sfântul Patric și nu l-au recunoscut, până după moartea sa. Același lucru l-au făcut și cu Martin ei nu au recunoscut lucrarea. Același lucru l-au făcut ei în toate timpurile. Ei au făcut-o și cu Ioana d'Arc. Biserica catolică a ars-o ca vrăjitoare, pentru că era duhovnicească. După 150 de ani, ei au scos oasele acelor preoți ucigași și le-au aruncat în râu, pentru a se pocăi de faptă. Totul trece pe lângă ei și nu observă nimic, până ce trece totul. Numai sămânța aleasă dinainte o cuprinde, cei pe care Dumnezeu i-a ales dinaintea întemeierii lumii. Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Noe. Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Moise, în zilele lui Ilie, în zilele proorocilor, în zilele lui Isus și așa în continuare până în ceasul acesta. Persoana care este însărcinată de la sămânța lui Dumnezeu cu acel Cuvânt care se confirmă, și este predat voii lui Dumnezeu, încât Cuvântul și numai Cuvântul se descoperă în această persoană în prizonierul Cuvântului (singular).

Să nu spuneți: „Biserica noastră a făcut ...“ Dar biserica nu are nimic de-a face cu aceasta. Este individual (singular), pentru o singură persoană. Iadul întreg este împotriva acestui adevăr, dar acesta este totuși adevărul. Isus nu a spus niciodată: „Acum Petre, tu și Ioan și toți ceilalți oameni, voi ați primit descoperirea, comunitatea întreagă este salvată.“ Ceea ce i-a spus Isus lui Petru era valabil numai pentru el. „EU îți spun“ ție, nu lor, ție „tu ești Petru, și pe această stâncă voi zidi Biserica Mea.“ Biserica, care este chemată afară, este zidită pe o stâncă; pe această piatră, pe această descoperire. „Nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, dar pe această descoperire (un grup chemat afară) vreau să zidesc Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui. Nici un fir de păr din cap nu vi se va rupe. Voi Îmi aparțineți; EU vă voi învia în zilele de pe urmă și vă voi da viața veșnică.“ Aceasta este descoperirea; nu lor, ci lui i s-a dat aceasta; nu vreunui grup, ci unui singur individ. Iadul întreg este împotriva.

Dar taina Lui este descoperită numai Miresei Lui iubite. Ea este

singura care poate să accepte oferta Lui. EL a spus: „Nu a zis Isaia despre voi, fățarnicilor, voi șerpi de iarbă. Voi spuneți: „O, acești prooroci mari din trecut, noi punem flori pe mormintele lor.” Nu a spus El aceste cuvinte? Aceleași cuvinte le-ar fi spus El bisericii catolice în vremea lor.

Atunci când proorocii din Vechiul Testament au fost trimiși, ei au dus o viață grea, încât au mâncat lăcuste și alte lucruri din munți și păduri, nu aveau haine, ci purtau doar o blană de oaie; dar ei au încercat să apere acest adevăr din Cuvântul Domnului.

Biserica catolică a vrut să stabilească închipuirea mintală firească. Apoi au venit Ireneu, Policarp, Martin și toți ceilalți. Ce au făcut ei cu acești trimiși? Ei i-au băgat în mormânt: Ioana d'Arc, sf. Patric, și ceilalți. Ei i-au înmormântat înainte de vreme, apoi au venit și le-au vărut mormintele, cum au făcut-o cu Ioana. Acum vă spun, cum îi numește Duhul Lui: „Pereți văruiți, fățarnicilor, voi vreți să vă faceți un nume mare, dacă acceptați concepția firească a oamenilor și părăsiți Cuvântul, dacă plecați, în loc să veniți să fiți umpluți (însărcinați) cu sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul în voi. Voi ați acceptat orice altă sămânță amestecată.”

Nu este de mirare că ea a fost prezentată ca o curvă, pentru că ea trăiește în curvie spirituală, învățând pe oameni lucruri firești și nu lucrurile lui Dumnezeu. Dar El a spus: „Nu te teme turmă mică, pentru că este voia Tatălui vostru, să vă dăruiască Împărăția.” Așa este.

În Apocalipsa, Biblia spune că orașul acesta mare domnește peste toți împărații pământului. EL spune că ea este o curvă. Ce înseamnă aceasta? o femeie care susține că este o soție bună, însă trăiește în curvie. Ea avea un pahar în mâna ei și bea în cinstea lumii întregi paharul era umplut cu murdăria curviei ei. Ea avea fiice, bisericile protestante. Fiecare din acestea au ieșit din mama lor, cu aceleași învățături false, botez fals, cu strângere de mână în loc de botezul cu Duhul Sfânt și învățătura lor falsă despre Tată, Fiu și Duh Sfânt, și toate celelalte; în loc să accepte Numele Marelui. Voi ziceți: „Asta nu face nimic.” Ba da, face.

Dacă eu scriu în locul numelui meu altceva, de exemplu „predicatorul” sau „duhovnicul”, actul meu de identitate sau cecul meu nu ar avea nici o valoare. Așa este. Un astfel de act ar fi refuzat de

bancă sau de oricare autoritate.

Observați însă. Taina întreagă este descoperită doar Miresei Lui, așa cum a promis El. Iadul este împotriva acestei taine descoperite. Dar Mireasa stă neclintită pe poziția ei.

De ce flămânzești tu, Biserică? De ce răbdați de sete? Tatăl se străduiește să vă descopere taina aceasta ascunsă; dar voi permiteți ca să intre atâtea lucruri străine înăuntru, care îndepărtează lucrarea Lui. Voi permiteți ca meseria voastră, soția voastră, soțul vostru, copiii voștri, grijurile lumești, sau vreun păstor, să îndepărteze Cuvântul Lui din voi, în timp ce voi știți, că în inima voastră flămânziți. Dumnezeu este Cel ce dorește să vă descopere, să vă dăruiască descoperirea; ultimele zile sunt aici.

Să mai privim o dată înapoi: eu nu pot să trec pe lângă toate acestea. Eu doresc să priviți acum un moment încoace; noi vom încheia în câteva minute. Dacă voi puteți să-mi dăruiti doar o clipă atenția voastră imparțială.

În epistola către Coloseni cap. 1 versetul 18 scrie: „EL este Capul trupului, al Bisericii. EL este începutul, cel dintâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibe întâietatea.“

EL este Capul Bisericii, care este trupul Lui și vrea să aibe întâietate. Ascultați bine, în timp ce noi continuăm.

Vedeți, El trebuie să fie Capul trupului a trupului Miresei Lui, care este luată din El, din carnea și sângele Lui, așa cum a fost Adam; ea este Mireasa născută din cei morți. „Din cei morți“ înseamnă din păcat și necredință. Ce a ucis-o pe Eva? necredința. Așa este? Necredință față de cine? De ce? Din cauza necredinței în Dumnezeu? Nu, ea a crezut în Dumnezeu. Desigur. A spus ea cumva: „Nu există Dumnezeu“? Nu, ea nu era o necredincioasă. A spus ea cumva: „Știți, eu nu cred Cuvântul Lui deloc.“? O, nu, ea credea tot, în afara unui lucru mărunț. Vedeți voi? Nu a spus Biblia în cartea Apocalipsei? Isus a spus-o personal: „EU, Isus, am trimis pe îngerul Meu, ca să vă mărturisească despre aceste lucruri. Oricine adaugă sau scoate un cuvânt ...“ Dacă toate aceste dureri și griji au venit pentru că o femeie s-a îndoit de un singur Cuvânt al lui Dumnezeu, vă va îngădui El, dacă vă îndoiți de Cuvântul Lui? Atunci El ar fi nedrept. Vedeți, nu ar fi corect, dacă El nu ar condamna pe fiecare. Aici stă un om care a

provocat toate aceste dureri, pentru că el s-a îndoit de un singur Cuvânt. Apoi omenirea a mers mai departe și a avut nevoie de mulți ani de experiență cei din Biblie și mulți alții și-au dat viața pentru El, apoi Dumnezeu să spună: „Oh, voi puteți să mâncați liniștiți. Totul este în ordine. În nici un caz nu am să vă duc înapoi.“ Oh, Dumnezeu nu privește la persoană.

Observați numai. EL este Capul trupului, care este născut afară din păcatul necredinței față de Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta desființează orice denominațiune, orice dogmă, orice necredință față de Cuvânt, ceea ce este El, Cuvântul vieții. Numai Cuvântul are viață. Orice cuvânt omenesc (dogmă) este un amestec. Indiferent cât este de asemănător cu cel adevărat, nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul aduce viața sa proprie la existență, pe care Eva a schimbat-o cu cunoștința omenească (vedeți voi, cum a schimbat-o și biserica de azi cu mintea unui om). Moise avea cunoștință mare despre Dumnezeu, până ce a ajuns la tufișul care ardea, apoi și-a recunoscut propria înțelepciune deșartă. Tufișul aprins avea ceea ce lui Moise îi lipsea. Cuvântul are ceea ce le lipsește denominațiunilor.

El, Capul, rodul cel dintâi al învierii. Așa este ? Ce este El ? Capul trupului, al Bisericii Sale, Mireasa. Oh! Trupul Miresei va urma Capul; pentru că El este o parte a învierii și o parte a tainei Sale. .Este imposibil ca El să rămână în urmă? Oh! Trupul este o parte a tainei lui Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu s-a descoperit aici și s-a făcut de cunoscut prin Cuvântul Lui, tot așa El descoperă Biserica Sa și o naște prin Cuvântul Său. Aceasta este o parte a tainei Sale triple. Așa cum a fost luat Capul din mormânt, tot așa trebuie ca Mireasa să-L urmeze până în Eden. Acolo unde este capul familiei, bărbatul, mirele, tot acolo trebuie să ajungă și o mireasă, care este un trup cu mirele ei. Ea Îl urmează pentru că El este Capul. Capul a fost descoperit și a venit înapoi cu viața veșnică; iar trupul trebuie să ajungă tot acolo, pentru că ei sunt din nou soț și soție. Amin. Și atâta timp cât voi sunteți umpluți (însărcinați) cu același Cuvânt, care este trupul Lui, înseamnă că ați acceptat trupul Lui și ați fost în El, când ați acceptat Cuvântul Lui nu o dogmă, ci Cuvântul. (Oh, acesta ar fi un text pentru o după masă întreagă. Gândiți-vă numai ceea ce înseamnă.) De aceea nu poate trupul (să nu uitați asta) să recunoască un alt Cap, decât Cuvântul, deoarece

Capul este același Cuvânt un Cap. De aceea denumițiunile și sfinții părinți ai acestora sunt morți pentru Mireasă. Există un singur Cap, care este Hristos. Trupul recunoaște doar Cuvântul.

Acum arătați-mi dacă a fost cineva botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt în acest trup tainic. Și ce ați recunoscut? Vedeți, eu știu că vorbesc în fața a mii de oameni care mă ascultă pe benzi. Noi avem acest serviciu de benzi în toată lumea. În ce nume ați fost botezat dumneavoastră? Pentru că nu v-a fost dat nici un alt nume sub cer ne spune Cuvântul prin care oamenii pot fi salvați. Dacă voi sunteți botezați și v-ați dovedit credința voastră în Hristos, apoi preluați numele unei dogme anumite, atunci sunteți o încrucișare.

Dacă voi nu vreți să corespundeți exact cu biserica voastră și cu învățătura ei, atunci voi catolicii cum puteți să vă supuneți legii unui papă și să spuneți, că el ar fi un urmaș pe scaunul lui Petru, dacă acest papă și această biserică învață așa de contradictoriu cu acest Cuvânt din Biblie, pe când Dumnezeu confirmă Biserica Sa prin semne și minuni; iar voi vedeți, că același Cuvânt este adus azi în curăția Sa, iar El ne arată aceeași putere de înviere pe care a avut-o atunci, când vedeți că Dumnezeu locuiește în mijlocul Cuvântului Său, făcând aceleași lucrări atunci cum puteți să recunoașteți un cap de la Roma? Capul nostru este în ceruri. Eu nu mă duc la Roma; eu mă duc în cer când plec de pe pământ. Vedeți voi? Capul este în ceruri.

Trupul trebuie să urmeze Capul, așa cum urmează femeia pe bărbat. Deși Adam nu a fost înșelat, el totuși a ieșit cu Eva. Eva a fost înșelată. Ea a greșit, altfel ar fi ieșit în ziua când Domnul Isus a ieșit din groapă, întregul trup într-o înviere mare, dar El trebuia s-o răscumpere ca trup al Lui. Ea trebuia răscumpărată, pentru a veni la El. Recunoașteți asta? Acest lucru nu putea avea loc atunci, pentru că timpul harului mai durează încă.

Recunoașteți acum pecetea? Atunci, El a avut slujba de Mijlocitor și a făcut lucrarea de răscumpărare. Dar într-o zi El va păși în față și va lua cartea celor răscumpărați, care sunt scriși în cartea aceasta, și vor fi întotdeauna cu El, pentru că cuvintele din carte sunt cei credincioși, iar Cuvântul este El, și tot ce este înăuntru. EL a pășit înainte cu această carte de răscumpărare, cu numele celor ce au fost scriși în carte, înainte de întemeierea lumii, pentru că El urma să fie

jertfit ca Miel. Așa stă El acum în Cuvântul Său și descoperă tot, așa cum a făcut-o atunci. Mireasa nu poate recunoaște alt Cap. Nu. Nici un alt episcop, nimic. Ea recunoaște doar un singur Cap, acesta este Hristos, iar Hristos este Cuvântul. O, cum iubesc eu aceasta.

Așa cum a ieșit Capul din mormânt, așa trebuie ca trupul să-L urmeze în Eden. De aceea trupul nu poate recunoaște alt cap, decât călăuzirea Cuvântului. Nici o denominațiune nu mai poate adăuga ceva. Dacă scoateți sau adăugați un singur cuvânt (ei au scos și au adăugat mult), atunci sunteți morți pe loc ca o încrucișare. Curva ține acest certificat în mâinile ei; murdăria ei, ea înfăptuiește curvie spirituală împotriva Cuvântului, pe care pretinde că-l crede. Fie că aveți Cuvântul sau nimic. Așa este.

EL este Cuvântul. Cum deosebiți că este adevărat? EL, Cuvântul, este confirmat. EL este Cuvântul clar și dovedit, este Călăuza, Capul Bisericii Sale. EL este Cuvântul, Capul. EL este dovedit, confirmat prin Duhul Său, care este în Biserică, în persoane individuale. Descoperirea Sa confirmată este .dovada directă pentru întregul trup. Atunci nu mai aveți nevoie de dogme ale tâlcuirii. Denominațiunile au trecut, dar Capul care prin confirmare personală (vedeți, El se legitimează) este recunoscut de trup, dovedește călăuzirea Sa în trup. Atunci suntem uniți sub o călăuzire confirmată, care este Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, nu sub o biserică oarecare. Atunci Capul nostru este o domnie împărătească.

„Împărăția lui Dumnezeu este în interiorul vostru“, spune Isus în Biblie. Noi nu suntem o denominațiune. Noi facem parte dintr-o Împărăție, iar Împărăția este Cuvântul lui Dumnezeu, care a devenit Duh și viață în viața noastră proprie, care în timpul acesta permite ca orice făgăduință să se împlinească, așa cum a fost când Dumnezeu și Cuvântul Lui erau una. Cuvântul și Dumnezeu sunt una; una azi în Biserica Sa. EL are călăuzirea trupului răscumpărat, pentru a aduce mesajul în zilele de pe urmă, iar prin învierea din morți să fie trezit și să restituie, ca să fie ca Adam și Eva la început în grădina Eden. Tripla taină a lui Dumnezeu în trupul Său!

Acum vedeți. Uniți sub același Cap, într-un mod asemănător, ca în Vechiul Testament, poporul Israel cu Împăratul Său Domnul. Ați înțeles? Ca în Vechiul Israel: un singur Dumnezeu, confirmat prin

stâlpul de foc, descoperindu-Se printr-un prooroc ca Cuvântul descoperit, același Dumnezeu, același stâlp de foc, același mod El nu poate să-Și schimbe felul Său. Totul este așa de desăvârșit, nu-i așa? Un singur Dumnezeu!

Câți dumnezei avea Israelul? Adunarea răspunde: „Unul.“

Câți vor fi în timpul Miresei? Adunarea răspunde: „Unul.“ Desigur! Sub călăuzirea Duhului Sfânt, care era stâlpul de foc în zilele lui Moise, marele prooroc el a fost condus de stâlpul de foc astfel au intrat ei în țara făgăduită.

În prima epocă creștină, acest singur Dumnezeu S-a arătat în forma stâlpului de foc unui prooroc cu numele de Pavel, care a fost trimis la neamuri, pentru a scoate un popor care să-I poarte numele. Așa este? În aceste zile din urmă, El a venit jos într-un mod asemănător, confirmându-Se prin aceleași semne, aceleași minuni, același stâlp de foc, aceeași Evanghelie, același Cuvânt, aceleași descoperiri. Trupul Lui va face aceleași lucrări, pe care El le-a promis în Marcu 16.

Trupul Lui nu a fost reținut în mormânt, ci a mers cu El la înviere. Înțelegeți asta? Asta înseamnă că nici trupul credincioșilor Săi nu va fi reținut în mormânt când va veni El, ci va merge cu El, pentru că a murit cu scopul acesta, pentru a învia pe Mireasa Sa, trupul. Recunoașteți: este trupul Lui, este Cuvântul. Departate de denominațiuni și de alte lucruri, ea Îi este predată cu totul, iar El este Cuvântul. Trupul va merge cu El, pentru că noi avem acum rodul întâiului născut al învierii. Noi știm că am trecut de la moarte la viață. Noi suntem prizonierii Lui, iar Dumnezeu ne confirmă prin călăuzirea Lui personală, anume că El este același, ieri, azi și în veci, făcând aceleași lucrări prin Biserică, pe care le-a făcut El atunci. EL în mine și eu în El, voi o știți doar. Așa este. Trupul Lui nu a fost ținut în groapă. Noi mergem cu El la înviere și vom fi, ceea ce este El acum.

Asta înseamnă faptul următor: Cuvântul Lui (care este El) a început să se ridice. Cuvântul a început să-și ridice puterea începând cu epoca lui Luther, Wesley, etc. Acolo a început să pună ceva în mișcare și s-a mișcat tot înainte, până ce a ajuns la descoperirea deplină. Observați: acum urmează ca viața din trup să primească o confirmare înaintea răpirii. Dacă vedeți că trupul și Capul devin una, și dacă vedeți plinătatea descoperirii, înseamnă că trupul va fi luat de Capul care este

Hristos.

„Națiunile se sfârâmă, Israelul se trezește ...“ Vedeți voi ce vreau să spun? EL a început să dăruiască viață trupului Său, pe care EL l-a răscumpărat. Lucrarea Mijlocitorului este isprăvită. EL aduce viața Sa în trupul Său prin confirmare pentru răpire. Să nu uitați, noi suntem în timpul sfârșitului.

Dacă mai aveți un pic de răbdare cu mine, atunci este bine. Eu doresc să înțelegeți totul. Eu trebuie să închei cu ceea ce am început.

Eu doresc să mai fac o observație deosebită. Să băgați de seamă, ascultați bine. Acum se desfășoară o lucrare foarte mare, acum trebuie să fim atenți. Gândiți-vă numai, acum la sfârșitul timpului, totul revine la originalul de la început, pentru a fi confirmat de Dumnezeu, ca la început. Adam și Eva, soț și soție, nici un păcat numai viață! Apoi a venit căderea. Fiți foarte atenți! Prin ce s-a întâmplat? Prin Lucifer. Lucifer face acum ceea ce el a făcut la începutul timpului. Așa cum a început împărăția neamurilor cu împăratul Nebucadnețar și așa cum a fost confirmat începutul neamurilor prin prooroc, care a fost în stare să tâlcuiască scrisul necunoscut de pe perete, care a văzut vedenii și a avut visuri, astfel timpul neamurilor a parcurs cum ni s-a arătat în tabloul visat de Nebucadnețar, până jos la picioare. Așa cum au început împărățiile neamurilor, așa vor și sfârși.

Observați numai, că Lucifer face în zilele de pe urmă ceea ce a făcut și la început. Ce a făcut el? Mai întâi, Lucifer l-a despărțit pe om de Dumnezeu și a rupt legătura. El a vrut să construiască pentru sine o împărăție mai frumoasă, mai întâi o împărăție mai mare ca a lui Mihail, apoi ca a lui Hristos. Ați înțeles? Eu vă rog, dacă nu ați înțeles, atunci ridicați mâinile, pentru ca s-o mai spun o dată.

Vedeți voi, intenția lui Lucifer a constatat în faptul de a face ceva mai minunat și mai măreț în cer, decât o are Hristos. Credeți voi, că noi vom avea automobile și avioane în Împărăția de o mie de ani? Vedeți ce a făcut Lucifer?

Acum, aceste denotațiuni mari, fantastice, intelectuale; acestea fac același lucru, se întrunesc și fac același lucru. Una încearcă s-o întrecă pe cealaltă, iar acum au atâta strălucire, încât ei nu știu să facă altceva decât să se unească din nou cu biserica catolică. Lucifer construiește din nou o împărăție mai mare, pentru a-i scoate pe toți

ceilalți, care nu cred în denomițiuni. Ei vor confisca chiar și locașurile de adunare și vor face depozite din acestea, iar predicatorii lor nu vor mai avea nici un drept. Un om trimis de Dumnezeu nu va rămâne niciodată într-o organizație religioasă, după ce a auzit și a văzut acest mesaj; el va ieși afară, pentru că vede deosebirea. Desigur. Eu nu spun aceasta în mod critic; eu o spun numai să arăt adevărul.

Observați numai, că Lucifer face același lucru în zilele de pe urmă. Puteți s-o vedeți? Satana face același lucru, el construiește o biserică mixtă, cu membrii amestecați, care vor să cunoască mult în mod firesc, dar nu Cuvântul; prin bărbați intelectuali, în loc de bărbați născuți din nou, așa zidesc ei o împărăție intelectuală, care este mai strălucită decât turma mică a lui Hristos. Prin ce s-a întâmplat aceasta? PRIN ÎNGERI DECĂZUȚI. Biblia spune că toți îngerii care au ascultat de Lucifer în loc de Hristos, căruia îi aparțineau, au căzut împreună cu el. Așa este?

Acum ascultați bine. Îngerii decăzuți care nu și-au menținut locul original și poziția primită; Lutheranii, catolicii, penticostalii și alții nu și-au menținut locul original, ci au căzut în organizații, pentru că la Niceea, Lucifer și-a câștigat un loc tare. Ce au făcut ei? Ei au organizat o mare întrunire ecumenică cu predicatori, pentru a ridica tabloul fiarei; ei construiesc o întreprindere creștină, care va închide ușile acestei case și a altora ca aceasta. Vedeți, Lucifer este în lucrare.

Eu încerc să vă prezint tripla descoperire a tainei lui Dumnezeu. Ce au făcut ei? Ei s-au vândut pe ei înșiși prin înțelepciune intelectuală și cultură, așa cum a făcut Eva. Îngeri decăzuți.

Wesley era un om a lui Dumnezeu, dar ce se întâmplase după el? Îngeri decăzuți au intrat înăuntru. Ce au fost îngerii mai întâi? ființe create de Dumnezeu, dar ei au căzut din cauza înțelepciunii, pe care o prezentase Lucifer. Voi vedeți ce a ieșit din ei îngeri decăzuți.

Iar organizațiile au fost înființate după ce bărbații lui Dumnezeu se ridicaseră, pentru a vesti adevărul pe pământ, și înainte ca acest adevăr să fi fost proclamat, adică descoperirea lui Isus Hristos, au venit îngeri decăzuți înăuntru, au preluat lucrarea și au format o denomițiune.

Din cauza aceasta trebuia arătată descoperirea tainei celor șapte pecetei. Vedeți acum? Dacă Luther ar fi mers mai departe, dacă

pentecostalii ar fi mers mai departe, ce ar fi putut face ei?

Există un singur lucru care trebuie să se întâmple. Trebuie să vină un mesaj pentru timpul sfârșitului, după care nu mai poate să mai urmeze nimic. Lumea ecumenică a creat un regim, după care nu mai poate urma o altă denominațiune sau ceva asemănător. Fie că sunteți înăuntru sau afară. Rodul este în vârful pomului; lumina strălucește spre rodul ales dinainte, care coace la statura lui Hristos, cu un rod asemănător Lui, aducând ca rod blândețea Duhului, pe care El a avut-o. Eu sper că o vedeți acum!

Acum priviți aici, ei s-au vândut singuri prin tâlcuiri intelectuale ale denominațiunilor. Ei spun: „Dacă aș putea face parte de acolo. Primarul face parte din această biserică.“ Se spune: „Dacă aș putea fi un metodist sau un baptist.“ Acum priviți unde s-au dus ei. Eu am amintit deja cum au fost tăiate crengile cele uscate nefolositoare, pentru că acestea nu sunt în legătură cu Hristos, altfel ele ar produce aceeași viață. Ei nu mai sunt legați de Hristos, dar ei sunt ca un fruct din familia citricelor. Orice soi de fruct citric va crește pe un asemenea pom, dar acesta va produce fructul lui specific. Dacă altoiți un lămâi într-un portocal, acesta va trăi din portocal și va produce lămâi, dar viața vine din portocal. Acest lucru îl fac denominațiunile sub numele de biserică Mireasa este Pomul original, Duhul original. Descoperirea vine de la Hristos, nu de la o denominațiune, ci de la Hristos.

Observați ce intenționează denominațiunile să facă ele, se autoproslăvesc ca Lucifer. Dar ele se numesc „biserică“ sau chiar „mireasă“; ei sunt acei despre care se vorbește în Apocalipsa 17; o mireasă falsă; dar turma cea mică a lui Hristos este turma adevărată. Lucifer însă se ridică deasupra cunoașterii smerite prin descoperire a Cuvântului adevărului și și-a preluat locul în seminare și școlarizarea teologică, până ce au ajuns așa de departe încât, dacă nu aparțineți de grupul lor, sunteți împinși afară.

Astăzi Lucifer le zice oamenilor același lucru pe care i l-a spus Evei. Se spune: „Desigur că Dumnezeu ne va primi, pentru că noi îi hrănim pe săraci, cu siguranță ne va primi, pentru că noi facem lucruri mari pentru denominațiune și suntem o comunitate frumoasă. Priviți clădirile noastre mari; priviți la numărul mare al membrilor noștri, noi numărăm milioane. Precis Dumnezeu nu va respinge un astfel de grup.“

Același lucru l-a făcut și Cain. El a adus din roadele frumoase ale câmpului pe care-l lucrase el. El a adus roadele, dar a respins sângele Mielului.

O, Dumnezeuule, dăruiește-ne har, ca bărbații și femeile să nu creadă că eu aș spune aceste lucruri ca să preaslăvesc ceva sau să scot în evidență o descoperire personală. Eu vă spun doar adevărul. Nu puteți să vedeți ce fac ei? Eu o spun tare și aspru, dar voi trebuie să bateți cuiul bine înăuntru și să-l zencuiți dacă vreți să țină. Astfel veți vedea lucrurile.

Vorbind astfel oamenilor, ni se spune: „Tu vrei să ne spui că biserica noastră mare și catolică, care a existat atâta timp, sau celelalte biserici ...“ Ei spun: „Priviți la predecesorii noștri.“ Dar ei au desființat Cuvântul lui Dumnezeu. Eva a fost creată de Dumnezeu, ea îi aparținea, era un ajutor pentru Adam, dar pentru că ea s-a îndoit de un Cuvânt al lui Dumnezeu, prin aceasta s-a zis.

Lucifer este din nou la lucrul lui în timpul acesta. Gândiți-vă că Antihristul este așa de aproape de original, încât dacă ar fi cu puțință ar înșela și pe cei aleși, așa a spus Domnul Isus în Matei 24. Lucifer rupe din nou unitatea lui Dumnezeu cu omul. El mărginește Cuvântul lui Dumnezeu prin explicații intelectuale, le dă mai departe așa cum le gândește, iar prin aceasta el desființează Cuvântul. Același lucru l-a făcut și în zilele lui Isus, dar Isus a zis: „Prin tradițiile voastre ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu.“ Denominațiunile au desființat prin tâlcuirea lor intelectuală Cuvântul lui Dumnezeu și l-au făcut fără putere pentru popor, așa este. Ei nu pot s-o vadă, apoi mai spun: „Unde este Dumnezeuul Bibliei?“ EL este prezent aici; EL este ceea ce spune Biblia despre El. Observați cum intră Lucifer înăuntru cu șiretlic, pentru a rupe unitatea lui Dumnezeu cu omul, așa cum a făcut-o el în grădina Eden, încercându-l pe om cu promisiuni și spunându-i că ei vor fi egali cu Dumnezeu. Acum el spune: „Poți deveni un episcop, dacă rămâi cu noi. Voi puteți deveni supraveghetori peste o regiune întreagă. De ce vreți să vă duceți la așa ceva?“ Asta se potrivește penticostalilor până la catolici. Este o promisiune mare și falsă, că oamenii vor primi putere în afara Cuvântului lui Dumnezeu și a făgăduinței lui Dumnezeu. Dar noi primim putere dacă Duhul Sfânt vine peste noi, nu dacă devenim un episcop, diacon sau altceva. Vedeți, Lucifer este din nou la lucru.

Înțelege biserica aceasta? Atunci ridicați vă rog mâinile, ca să văd. În ordine. Atunci nu vreau să mai continui cu această temă. Devieri de la Cuvântul lui Dumnezeu vedeți, asta a făcut-o el la Niceea și la Roma. Voi știți ce le-a promis Constantin. Noi am trecut prin epocile Bisericii. La început ei nu au avut nimic decât pe Hristos, adunându-se undeva într-o clădire veche, pe care o găseau, șezând pe un teren tare. Voi știți asta, dacă ați citit despre părinții dinaintea Niceei și ați aflat câte ceva din istoria bisericii. Când au convocat acest consiliu, ei nu aveau încă nimic din păgânismul roman; ridicarea unor bărbați decedați la rang de „sfânt“, numirea de episcopi și papi, și multe alte lucruri. Ce a făcut Constantin? Eu îl întreb pe fiecare teolog ca să-mi spună. El le-a dat terenuri. Le-a dat libertate și tot ce au dorit. Dar ei au schimbat Cuvântul lui Dumnezeu cu înțelepciunea și cultura oamenilor! Era același lucru pe care-l făcuse Lucifer deja în grădina Eden. Dar ei au murit spiritual. Biserica de la rusalii care a început bine, suferise lovitura mortală în Niceea și Roma; dar ea a fost din nou trezită și vine ca Pom al Miresei, în aceste zile din urmă la suprafață.

Observați, Lucifer intră înăuntru cu încercări și promisiuni false ale puterii în afara Cuvântului. Același lucru l-a făcut la Niceea și Roma. Astăzi el face același lucru în conciliul ecumenic mondial al bisericilor. „Noi vrem să ne unim cu toții“, spune papa. „Eu vreau ca toți frații mei ecumenici, care sunt afară, să se unească cu mine, pentru că noi suntem una.“ Așa este. În organizații sunteți una, dar asta nu are nimic a face cu Mireasa lui Hristos, nimic fraților! Niciodată nu îi veți atrage în așa ceva.

Acum, este făgăduit că credința originală va fi restituită copiilor lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, iar Biserica va sta ca Pomul Mireasă. Dumnezeu a spus în proorocul Maleahi că: „... înainte ca lumea să fie arsă cu foc, El va trimite pe proorocul Ilie, pentru a restitui copiilor credința părinților.“ Asta nu s-a întâmplat când a venit primul Ilie. Nu, nu. Aici nu învățăm despre așa zisele mantale sau învelitori ale lui Ilie, ci aici învățăm Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este ceea ce a spus El. Vedeți, deseori s-au spus lucruri diferite despre Ilie, care însă nu au nici o valoare. Noi știm aceste lucruri, dar despre acestea eu nu voi vorbi. Și voi care sunteți duhovnicești, înțelegeți despre ce este vorba.

Acum priviți făgăduința pentru aceste zile din urmă. Isus a spus în Matei 11 vers. 7, când Ioan Botezătorul i-a trimis pe ucenicii săi pentru a-L întreba, dacă El ar fi Acela cu adevărat: „De ce ați ieșit atunci, pe cine ați vrut să vedeți? O trestie legănată în vânt încoace și încolo? Ați ieșit să vedeți așa ceva?” EL a spus: „Sau ați ieșit să vedeți un prooroc?” EL a spus: „Mai mult decât un prooroc.” Ioan era mai mult decât un prooroc; el era trimisul Legământului. Isus a spus: „Dacă vreți să aflați, el este cel despre care s-a spus în prooroci: „Iată Eu trimit pe solul Meu înaintea Mea.” Aceasta este conform Maleahi 3, primul verset, nu la sfârșitul lui Maleahi. După ce se împlinește făgăduința că Ilie va veni, urmează ca lumea să ardă, iar împărăția de 1000 de ani va începe. De la cei răi rămâne numai cenușa. Asta nu a fost în timpul lui Ioan.

Acum însă vedem făgăduința împlinită. Hristos, Capul adevărat, ocupă locul Său în Mireasă, făcând aceleași lucrări, cum le-a făcut la început; îi pregătește pe ai Săi împlinind Cuvântul Său, cum a făcut la început, conform Ioan 14, 12: „Cine crede în Mine, va face aceleași lucrări pe care le fac Eu.”

Astfel Capul și trupul devin una prin lucrări, semne și într-o viață confirmată de Dumnezeu prin Cuvântul Său promis pentru timpul acesta din urmă. Aceasta a promis-o El pentru zilele din urmă. Dacă sunteți duhovnicești, veți înțelege totul.

Astfel noi putem vedea că nunta cea mare este foarte aproape. Dacă eu nu vă mai revăd, să vă aduceți aminte, că nunta Miresei cu Mirele este foarte aproape! Conform făgăduinței, împărăția de 1000 de ani este pe cale să-și facă începutul: mai întâi plecarea Bisericii Mireasă, apoi distrugerea celui rău. Apoi în timpul pecetei a șasea, lumea va fi curățată prin foc, toată corupția și păcatul din lume vor dispărea, iar pământul va fi refăcut pentru ca o împărăție strălucită de 1000 de ani să poată începe în epoca viitoare. Dacă am putea vedea această taină mare și triplă a descoperirii: Dumnezeu în Hristos, Hristos în Biserică, împărăția viitoare. Adam și Eva repuși în starea cum au fost în grădina Edenului și prezentarea lui Hristos în Mireasa Sa; Împărăția lui Dumnezeu este restituită conform făgăduinței Sale. Slavă lui Dumnezeu! Acum, pe baza descoperirii triple a tainei și prin Cuvântul confirmat, El lucrează azi, El, care este Cuvântul confirmat.

Nu numai ca să spunem: „Slavă lui Dumnezeu“ sau să strigăm: „Aleluia“ sau să cântăm. Asta nu ajunge. Eu sunt un misionar. Eu am călătorit practic de șapte ori în jurul pământului. Eu am văzut păgâni plini de draci, ei jucau și dansau. Eu am văzut tot felul de demonstrații firești, dar acestea sunt omenești. Dar aici vorbim despre Hristos Capul și lucrarea Lui.

Observați. Personal, trebuie să fi una cu Cel ce este Capul original, atunci avem răspunsul la întrebările împotrivorului. EL, Hristos a înviat. EL a plătit prețul și a înviat ca un Cap; același lucru este valabil pentru trup. Cel rău nu se poate împotrivi acestei lucrări.

Vedeți motivul pentru care sunt construite aceste împărțiri ecumenice și de ce se unesc acum în ceea ce fac. Aici constă și motivul, de ce urlă cel rău atât de tare. Fărădelegea lui este divulgată, iar planul lui este arătat pe față, prin Hristos Cel înviat, care în calitate de Cap, posedă stăpânirea asupra trupului Său. Glorie!

Poate voi vă gândiți că eu sunt puțin nervos, dar eu nu sunt. Noi putem să ne împotrivim celui rău. „Nu eu, ci Hristos este aici, Cuvântul care trăiește în mine.“ Nu este ideea mea, este puterea Lui; nu este ideea mea, ci este Cuvântul Lui; El a făgăduit și acum este aici. EL a spus că va fi aici și acum este aici. Noi avem răspunsul Lui.

Hristos a înviat, El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. Dumnezeu descoperit în Hristos. EL a dat carnea și sângele Lui pentru ca prin sângele Lui să vină viața, iar carnea să fie răscumpărată, pentru ca Dumnezeu să se descopere în această carne răscumpărată. Cuvântul Lui pentru timpul acesta, cum L-a dat El atunci pentru azi. O glorie! Vedeți asta? Eu nu pot să mă opresc.

Recunoașteți: noi stăm neprihăniți în prezența lui Dumnezeu, așa cum cade o picătură de cerneală într-un pahar cu soluție și aceasta dispare fără ca s-o mai găsiți, a dispărut și nu mai poate să revină. Dacă oamenii sunt răscumparați cu adevărat (sămânța aleasă dinainte o va accepta cum o vede), păcatele lor sunt șterse, acestea s-au dus, sunt despărțite de ei. Totul a căzut în sângele lui Isus Hristos; EL nu se mai gândește niciodată la acestea! Dumnezeu le-a uitat, iar noi stăm aici ca fii și fiice ale lui Dumnezeu în prezența Lui. Amin. Și încă o dată Amin! Acum suntem fii ai lui Dumnezeu, nu că vom fi, noi suntem deja. Noi suntem răscumparați. Noi avem răspunsul împotriva lui satan.

Dumnezeu însuși S-a confirmat. Dumnezeu însuși a adus dovada făgăduinței Sale pentru timpul acesta. Aleluia! Domnia Capului este aici. Amin! Hristos, Domnul Cel înviat este aici în aceeași putere a învierii, cum a fost întotdeauna; Cel ce se descoperă pe Sine. Acesta este răspunsul pentru satan.

Acesta este motivul pentru bărbatul care șade aici, când a căzut mort acum câteva zile, în timp ce ședea aici. Noi am putut spune „viață vino înapoi!“ pentru că Duhul Sfânt a spus-o. Acesta este și motivul pentru care El a putut spune către copilul mic din Mexico, care a fost mort aproximativ 15 ore, când a venit vedenia: „Cheamă-l înapoi la viață, pentru că acest copil mic trebuie să trăiască!“ Copilul, căruia medicii îi făcuseră deja documentul decesului, murise în dimineața aceea la ora 9, iar pe la ora 23 a revenit la viață și trăiește până în prezent. Ce este? Nu oamenii sunt cei care fac ceva; Capul și trupul au devenit o unitate. Este Dumnezeu descoperit în poporul Său. Așa cum bărbatul și femeia nu mai sunt doi, ci sunt una. Dumnezeu și Biserica Lui sunt Una Hristos în voi! Descoperirea cea mare al lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu! Ea poartă Numele Lui. Numele Lui este Isus. EL este Unul. Motivul pentru care El a fost numit Isus: EL este Unul. Trupul uns a lui Hristos dovedește și-L descoperă pe Dumnezeu, așa cum a făcut-o trupul Lui. Pentru aceasta este salvat acest Trup și trupurile noastre.

Prin aceasta Dumnezeu lucrează în descoperirea Sa triplă. Intrând în împărăție, înviat, pentru că prețul este plătit. Noi suntem răscumpărați. Dumnezeu a dovedit-o și a confirmat-o. Noi stăm neprihăniți în Hristos înaintea Lui, El nu mai poate pronunța judecata asupra noastră pentru că El a judecat deja acest Trup, din care pot fi și eu o parte. Cum sunt eu o parte a acestui Trup? Aici este, este în mine. „Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele în voi, atunci rugați-vă pentru orice“, a spus Isus. „Tot ce veți cere de la Tătl în Numele Meu, să se întâmple, pentru că totul este pregătit.“ Neprihănit! Slavă lui Dumnezeu!

O, dacă aș putea arăta lumii, ca să vadă. Priviți unde vă aflați. Este Trupul lui Hristos făcut viu, stând răscumpărat, răscumpărat pe deplin. O ce minunat, să fii neprihănit înaintea Lui. De ce suntem noi neprihăniți? Noi suntem biruința Lui. Noi am putut să ne prezentăm în

aceste zile din urmă cu Evanghelia Lui glorioasă, pentru a arăta biruința Lui. Pentru scopul acesta a murit El, noi suntem dovada biruinței Lui. Amin! Dacă noi Îl vedem venind în jos, trăind în Biserica Sa aceasta este biruința Lui. Asta dovedește că El nu a putut fi reținut în mormânt, noi încă suntem reținuți acolo. Într-o privință anumită, noi suntem deja înviați din morți, din necredința în Cuvântul Lui, din denumiri și doctrine înspre Cuvântul cel viu și veșnic al veșnicului Dumnezeu. EL însuși lucrează prin noi. EL se descoperă ca același ieri, azi și în veci.

Acum se mișcă Cuvântul, venind de la Cap înspre trup. Ce este? Același Cuvânt. Nimic nu i se poate adăuga, și nimic nu i se poate scoate. Astfel se mișcă Cuvântul de la Cap, în timp ce timpul se grăbește, acesta intră în Trup, confirmând că noi suntem una. Ca un soț și soția Lui. Noi suntem carne din carnea Lui, duh din Duhul Lui. Amin! Cum o știți voi? Cuvântul are aceleași rezultate, aceleași roade, același Cuvânt, Hristos descoperit. Aceeași viață, același Dumnezeu, același Duh, același Cuvânt, aceeași carte. Amin! Aceleași semne. „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.“ O, Aleluia!

Dacă recunoaștem Cuvântul Lui confirmat în trupul Lui; aceasta este biruința Lui directă și cununa morții Lui. Priviți moartea EL nu a murit ca Duh, El a murit doar în trup; Duhul Lui s-a dus în locurile de jos ale pământului și a predicat celor ce erau în închisoare. Așa este? Numai carnea Lui murise, apoi a înviat-o și a făcut-o vie carnea Lui care este trupul Lui. Astfel a zăcut și Biserica Lui ca moartă în decursul anilor; dar aceasta a început să apară la suprafață de la reforma lui Luther încoace, iar acum ea stă în picioare.

O, așa de mult îmi doresc să vorbesc din proorocul Ezechiel despre tabloul acesta, cum revin osemintele acestea din nou la viață! Se pune întrebarea: „Pot reveni osemintele acestea din nou la viață?“ EL a răspuns: „Proorocește.“ Cum putea avea loc o astfel de proorocie? numai printr-un prooroc. Este Cuvântul Domnului. „Ascultați, oseminte uscate, Cuvântul Domnului.“ Imediat a venit carne și piele peste oase, și imediat a stat o gloată mare în picioare și a început să mășăluiască spre Sion. Slavă lui Dumnezeu! Acesta este El biruința noastră!

EL dovedește viața Sa învierii, după ce se confirmă în aceasta. Ea, Mireasa, este independentă; așa ca o pasăre multicoloră, care se deosebește de celelalte păsări. Ea poartă Numele Lui; ea are viața Lui.

Mireasa este recunoscută de El; ea este independentă de toate celelalte. „Ține-te de El atâta timp cât trăiești.“ Ține-te numai de El, de Cuvânt. Nici un divorț, (curvie spirituală), nici un semn din denominațiuni, nici un semn de dogme, nu, în fond nici un divorț; Cuvântul și numai El singur. „Pe Hristos, pe această stâncă nemișcătoare stau eu, toate celelalte baze sunt nisipuri care se scufundă“, așa a cântat Eddie Pruitt.

Asta înseamnă, a fi în Hristos, în Cuvânt. EL era Cuvântul; EL este Cuvântul. Biserica află Cuvântul prin El; ea este o parte din El și aceasta din nou este Cuvântul. A fi recunoscut personal de către El, să fi o proprietate exclusivă a Lui. Ea este răscumpărată de El, prin El, pentru El, și numai pentru El. Așa este bine.

Pentru ce urlă satana așa? pentru că totul este descoperit. Noi ne aflăm într-o vreme periculoasă. Gândiți-vă, că Scriptura spune, când vor începe toate acestea să se întâmple, atunci timpul se apropie de sfârșit. Dacă noi vedem acestea, și cum se întâmplă: cutremure mii de oameni uciși; semne îngrozitoare pe cer, foc și fum plutesc ca „farfurii zburătoare“. Ei nu știu ce înseamnă. Ei nici nu se gândesc ce ar putea fi.

Satana este ca turbat, pentru că adevărul este descoperit, făgăduința Cuvântului pentru Biserică. Ei nu au nici un răspuns. De ce nu L-au recunoscut fariseii pe Isus când a venit? EL a spus: „Dacă Eu scot draci cu degetul lui Dumnezeu, prin ce îi scot fiii voștri?“ EL stătea singur, iar Biserica Lui stă tot singură. Ea nu este încurcată cu nimic. Dar El a fost adevărit de către Dumnezeu, pentru că El era trupul în care locuia Dumnezeu, iar Biserica este dovedită, pentru că ea este trupul Lui, adevărul descoperit al Cuvântului promis pentru timpul acesta din urmă. Ea singură stă pe Cuvânt. De aceea urlă satana și strânge aceste denominațiuni mari, pentru a închide aceste comunități! Dar ei nu vor reuși, pentru că ea va fi luată și nu va fi închisă aici!

Ea a înviat prin puterea Cuvântului confirmat care i-a fost făgăduit. Amin! Cât de tare se ține această Mireasă de făgăduință. EL a promis că va veni din nou pentru a lua Mireasa. Eu cred asta. Da, desigur. Ea se va întâlni cu Capul ei, Răscumpărătorul ei, Mirele ei, Împăratul ei, Domnul ei, Iubitul ei, Salvatorul ei. EL a pregătit deja locul unde se va întâlni cu ea. Voi știți că Mirele nu uită nimic. EL aduce verigheta cu sine și confirmarea deplină. EL are haina pe care o va purta ea, toată îmbrăcămintea. EL are și locul pregătit pentru ea;

întâlnirea va avea loc în văzduh. Totul este deja pregătit. Nunta cea mare este deja pregătită. Oaspeții sunt invitați, sunt deja aleși. Toți îngerii stau deja în prezența adunării în toată atenția.

(Fratele Branham cântă acum cântarea: „O, va avea loc o întâlnire în văzduh.“)

Nu iubiți aceasta? Acum, triplul scop al tainei celei mari, a descoperirii este dezvăluit. EL este centrul. EL este! O, ce minunat! Să cântăm împreună, eu nu pot să mai predic, sunt așa de copleșit. (Fratele Branham dă tonul încă o dată la cântarea: „O, va fi o întâlnire în văzduh.“)

Acolo ne vom întâlni din nou. Fie ca toți metodiștii și baptiștii, sau indiferent ce sunteți acum, toți care ați fost născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, să vă dați mâna și să mai cântăm o dată: „O, va fi o întâlnire în văzduh.“

O, ce minunat. Acum vedeți prieteni, noi ne-am apropiat mult de aceasta; dar noi vom încheia azi, pentru că tema aceasta nu are sfârșit. Este o descoperire. Este așa de veșnică, așa cum este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar triplul scop al tainei celei mari a lui Dumnezeu este dezvăluit. Dumnezeu descoperit în Hristos. Hristos descoperit în Biserică, pentru a răscumpăra pe Eva cea pierdută și s-o readucă în poziția originală. O, ce minunat! Va fi un timp minunat în ziua aceea. Timpul va fi în curând. Noi credem aceasta; credeți și voi?

Eu mă gândesc deseori la cântarea care spune că El s-a confirmat în Daniel, în Moise, în Ieremia, da, în toți proorocii, cărora li s-a adresat Cuvântul, acești oameni mari. Așa cum sună acolo: „Voi ați auzit relatarea despre Iosif, care a avut descoperiri prin visuri. Voi ați auzit de Daniel în groapa cu lei și despre toți ceilalți.“ Acum, ce erau ei? prooroci. Dar cine era cel mai important? Dumnezeu s-a descoperit în prooroci doar temporar. EL s-a prezentat pe Sine în Adam, care era în drept; dar a pășit în față, pentru a-și răscumpăra soția, care lucrase greșit. Hristos nu trebuia să devină păcat, dar a pășit în față, a luat păcatul asupra Sa, pentru a salva pe copiii Săi pierduți.

În Evrei 11 este scris că ei nu au putut ajunge la desăvârșire fără noi. Măinile și picioarele nu puteau fi desăvârșite fără mintea, cunoștința, capul, etc. Noi toți ajungem la plinătatea cu El. Astfel noi

suntem botezați printr-un singur Duh și într-un singur trup eliberați de judecată, și am intrat de la moarte la viață. Amin! Fiul lui Dumnezeu va avea conducerea în adunarea din văzduh. Îl iubiți?

(Fratele Branham cântă: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi.“)

Oh, acest Înger puternic al Legământului, El care a fost cu Moise în pustiu, El care s-a întâlnit cu Pavel pe drumul Damascului, care a permis ca chipul Lui să fie fotografiat; Același, care în tabloul din revista „Life“ a fost arătat; același Cuvânt prin același Dumnezeu, prin același canal, în același fel, prin aceeași făgăduință. „Oriunde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.“ EL este aici. „Îngerii lui Dumnezeu tăbăresc în jurul celor ce se tem de El“, în jurul celor ce se tem de Cuvântul Lui. Nimeni nu poate avea respect înaintea Cuvântului, decât dacă se teme de Dumnezeu.

EL este în dimineața aceasta cu noi, în noi, în timp ce noi ne rugăm în Duh și în adevăr. După un mesaj așa de tare ca acesta, eu mă gândesc, să ne rugăm în duh și în adevăr. Închideți vă rog ochii, și să cântăm împreună spre slava Lui.

(Fratele Branham cântă corul: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El M-a iubit întâi.“)

Ridicați mâinile spre El și să mai cântăm o dată.

Oh, noi Îl iubim!

(Fratele Branham cântă din nou:

Crede numai în Tatăl, crede în Fiul,

Crede în Duhul Sfânt. Acești trei sunt una

Demonii vor tremura, iar păcătoșii se vor trezi

Credința în El (Iehova) va cutremura totul”) Amin.

Slavă lui Dumnezeu. Noi Îl iubim. Rugați-vă acum din inimă. Deschideți-vă acum înaintea Lui. Gândiți-vă ce lucruri mari și minunate a făcut El. Vedeți ce a făcut El pentru noi. În toți anii aceștia a arătat multe vedenii, și nici una nu a dat greș. Tot ce a prezis El s-a întâmplat, s-a întâmplat exact așa după cum a zis El. Eu vă iubesc. Să nu uitați poruncile lui Dumnezeu, dragii mei. Iubiți-vă unii pe alții. Iubiți pe fiecare, fie drept sau greșit, fie păcătos sau sfânt; iubiți-l în orice caz. Dacă nu puteți, atunci rugați-vă ca Dumnezeu să vă ajute, pentru că Dumnezeu i-a iubit și pe păcătoși.

Acum, natura lui Dumnezeu este în voi. Dacă cineva este greșit, iubiți-l totuși; dar să nu aveți parte la păcatele lui. Nu, să nu aveți parte la păcatele lui, dar în dragoste, nu într-o îndreptare grosolană, ci în dragoste spuneți-i despre speranța vieții care este în voi prin Isus Hristos, care vi s-a descoperit prin Duhul Sfânt.

(Fratele Branham cântă cu Biserica: „Luați Numele lui Isus cu voi.“) Ce speranță pe pământ și bucurie în ceruri; totul este descoperit în Hristos; Dumnezeu și Biserica, totul este descoperit în Hristos. Biblia Îl reprezintă pe Hristos. Biblia este Cuvântul scris. EL este Cuvântul. Descoperirea Lui este dovada vieții Lui, care intră în trupul acesta omenesc, iar Cuvântul este propovăduit. O, ce minunat.

Dacă ați înțelege; Duhul lui Dumnezeu a venit peste adunare și un bărbat a vorbit în limbi; altcineva care nu-l cunoștea, a tâlcuit vorbirea. Oh, Cuvântul Domnului. Voi știți, că dacă dușmanul intră înăuntru, iar oamenii nu știu ce este de făcut, atunci vine Duhul Domnului și descoperă ce se va întâmpla.

Aplecați capetele voastre în smerenie. Dumnezeu să vă binecuvânteze. AMIN.